

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἥντινες ἐπαγγελόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2019 • ΤΕΥΧΟΣ 125

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μαῦρο στούς προδότες, ψῆφο στούς πατριώτες	σελ. 1
Νά συγκληθεῖ Πανορθόδοξο Σύνοδος γιά τό Οὐκρανικό	σελ. 3
Ἐκλείσει τόν Ὁρθόδοξο Μοναχισμό	σελ. 7
Μήπως τελικῶς ἐπιδιώκεται ἡ ἀποξίλωση τῶν διαχρονικῶν ἀξιῶν;	σελ. 10
Ἡ Ὁρθοδοξία ἀπέναντι στή σύγχρονη ἄρνηση	σελ. 12
Τόν βλάσφημο οὔτε ἡ γῆ δέν τόν δέχεται	σελ. 16
Πρέσπες. Ξεκίνημα ἐθνικοῦ ἀκρωτηριασμοῦ.	σελ. 18
Κατεβάστε τό σπότη πού φτηναίνει τὴν πατρίδα	σελ. 20
Μᾶς κλείνουν τό στόμα	σελ. 21
Μικρασία - Πόντος - Καππαδοκία- Θράκη. Ἐκατό χρόνια μετά.	σελ. 24
Εἰδήσεις - Σχόλια	σελ. 27

ΜΑΥΡΟ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΔΟΤΕΣ, ΨΗΦΟ ΣΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

Γιά μιάν ἀκόμη φορά οἱ Ἕλληνες ἐτομαζόμεστε νά ψηφίσουμε γιά τὴν ἐπόμενη κυβέρνηση. Οἱ ἐθνικές ἐκλογές ὀρίσθηκαν γιά τὴν Κυριακή 7 Ἰουλίου 2019.

Ἀπό ἀγάπη καί πόνου γιά τὴν τόσο δοκιμαζόμενη πατρίδα μας θά γράψουμε μερικές σκέψεις, γιά νά βοηθήσουμε ὅσους ρωτοῦν τί γνώμη μας.

Κατ' ἀρχὴν ἡ ψήφος τῶν εὐρωεκλογῶν καί τῶν αὐτοδιοικητικῶν ἐκλογῶν τῆς 26ης Μαΐου 2019 ἔπρεπε νά εἶναι ἡ ἀπόλυτη καταδίκη ὅλων ὅσοι πρόδωσαν

τὴ Μακεδονία μας. Φυσικά καί ἡ ἔντονη καταδίκη ὅλων τῶν ἀνοσιουρηγημάτων πού διέπραξαν ΣΥ.ΡΙΖ.Α. καί ΑΝ.ΕΛ. στὴν τετραετία καί πλέον πού συγκυβέρνησαν.

Καί οἱ μὲν ΑΝ.ΕΛ. κατεποντίσθηκαν, ὅπως τοὺς ἄξιζε, ἐνῶ οἱ κυρίως αὐτουργοὶ τῆς προδοσίας καί τῶν καταστροφικῶν πολιτικῶν (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.) ἔπεσαν μὲν, ἀλλὰ δέν συνετρίβησαν.

Τό ποσοστό τοῦ 23% πού ἐξασφάλισαν στὶς εὐρωεκλογές εἶναι πολὺ ὑψηλό μὲ δεδομένη τὴν τεράστια ζημιά πού προξένησαν σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ ἐθνικοῦ

μας βίου. Δυστυχώς ακόμη και στή Μακεδονία ό ΣΥ.ΡΙΖ.Α. διετήρησε σέ όλους σχεδόν τούς νομούς ύψηλά ποσοστά, σέ σχέση μέ τίς προηγούμενες εύρωεκλογές τοῦ 2014.

Σ' αυτό συνετέλεσαν: 1) Οί προεκλογικές παροχές τῆς τελευταίας στιγμῆς. Χρήματα πού μέ τό ένα χέρι τά ἔδωσαν καί μέ τό άλλο θά τά πάρουν πίσω πολλαπλάσια. 2) Ἡ ἀλλοίωση τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος μέ τήν ἔνταξη σ' αυτό ἑκατοντάδων χιλιάδων λαθραίων μεταναστῶν, οί όποιοι πῆραν ἑλληνική ὑπηκοότητα τά τελευταία χρόνια καί ψήφισαν(!). 3) Ἡ μεγάλη ἀποχή. 4) Ἐπίσης θεωρεῖται πολύ πιθανή κάποια ἀλλοίωση τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος μέ τό «μαγείρεμα» πού κάνει ἡ μοναδική ἑταιρεία πληροφορικής, ἡ όποία ἔδω καί χρόνια ὑποστηρίζει τεχνικά τή διενέργεια τῶν ἐκλογῶν.

Ἐν ὄψει λοιπόν τῶν ἐπικεκεμένων ἐθνικῶν ἐκλογῶν τῆς 7ης Ἰουλίου 2019 ἐπισημαίνουμε τά ἑξῆς:

1) Πηγαίνουμε ὅλοι καί ψηφίζουμε. Ἡ ἀποχή εἶναι μέγα λάθος. Για νά θυμηθοῦμε ἕνα πανῶ τῶν συλλαλητηρίων «Ἄν κυβερνοῦν προδότες, φταῖνε οί πατριῶτες» (μέ τήν ἀποχή τους).

2) Καταδικάζουμε μέ τήν ψῆφο μας ὅλους τούς προδότες. Ὅλους ὅσοι δέχονται για τά Σκόπια ὀνομασία πού νά περιέχει τή λέξη Μακεδονία.

3) Ρωτοῦμε ὅσους ζητοῦν τήν ψῆφο μας (δηλαδή ὅλους τούς ὑποψηφίους) νά μᾶς ποῦν τίς θέσεις τους:

α) Για τό θέμα τῆς Μακεδονίας.

β) Για τό μείζον θέμα τῆς κατάληψης τῆς Ἑλλάδος ἀπό τά μιλιούνια τῶν Ἀφροασιατῶν μωαμεθανῶν λαθρομεταναστῶν.

γ) Για τούς γάμους ὁμοφυλοφίλων καί τήν υἰοθεσία παιδιῶν ἀπό αὐτούς. Ἐπίσης για τό gay pride. Ἰδιαίτερα στή Θεσσαλονίκη, τήν όποία ὁ ἀνεκδιήγητος ἀπερχόμενος (δόξα τῷ Θεῷ!) δήμαρχος Μπουτάρης ἔκανε εὐρωπαϊκή πρωτεύουσα τῆς ὁμοφυλοφιλίας για τό 2021. Ἐπιπλέον οί ὑποψήφιοι στή Θεσσαλονίκη νά μᾶς ποῦν τή θέση τους καί για τό θέμα τοῦ τζαμιοῦ, πού ἡ Νέα Τάξη πιέζει νά δημιουργηθεῖ στή Θεσσαλονίκη.

δ) Νά μᾶς ποῦνε τί θά κάνουν οί ἐπίδοξοι αὐριανοί μας κυβερνητες μέ ὅσους διέλυσαν, πρόδωσαν καί ξεπουλῆσαν τά πάντα. Θά πᾶνε σάν κύριοι στό σπίτι τους καί θά κάνουν σάν τόν «Γιωργάκη» ἀκριβοπληρωμένες ὀμιλίες στά τέσσερα σημεῖα τοῦ πλανήτη ἢ θά λογοδοτήσουν για τίς πράξεις τους μέ ὅ,τι αυτό συνεπάγεται;

ε) Νά μᾶς ποῦνε τίς θέσεις τους για τό «οὐδετερόθηρσκο» κράτος πού προώθησαν οί ἐκκλησιομάχοι μέσῳ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος.

στ) Νά μᾶς ποῦνε πῶς θέλουν νά

- Ἡ Παρακαταθήκη ἀναρτᾶται στήν ἱστοσελίδα orthodoxnet.gr καί σέ φιλικές ἱστοσελίδες.

- Ὁ π. Ἀρσένιος Βλαγκόφτης, σύμβουλος ἐκδόσεως τῆς Παρακαταθήκης, παρουσιάζει ἐκπομπή, ἡ όποία μεταδίδεται κάθε Κυριακή 9-10 π.μ. ἀπό τήν τηλεόραση Atlas TV, πού ἐκπέμπει στήν Κεντρική Μακεδονία. Ἡ ἴδια ἐκπομπή μεταδίδεται κάθε Κυριακή 10-11 π.μ. ἀπό τό Ἀχελῶος TV, πού ἐκπέμπει στή Δυτική Ἑλλάδα. Οί ἐκπομπές ἀναρτῶνται καί στό διαδίκτυο.



είναι ἡ Παιδεία στά σχολεῖα. Συνταγές μαγειρικήσ καὶ μύση στή δαυμονική πανθηρσκειά τῆσ λεγομένησ Νέασ Ἐποχῆσ ἢ ἑλληνική καὶ ὀρθόδοξη, ὅπωσ ἐπιτάσσει τό Σύνταγμα;

Πρέπει νά ἐπιμείνουμε νά μᾶσ ποῦν τίσ θέσεισ τῶν κομμάτων τουσ στά ἄνωτέρω, ἄλλά καὶ σέ ἄλλα κρίσιμα θέματα (ὅπωσ ἡ Θράκη, τό Αἰγαῖο, ἡ Κύπρος, ἡ Βόρειοσ Ἡπειροσ, ἡ θέση μᾶσ σέ Εὐρώπη καὶ NATO κ.ἄ.), γιά νά ἀποφασίσει καὶ ὁ πολίτησ σέ ποιούσ θά ἀναθέσει τὴν πολὺ ὑπεύθυνη ἀποστολή νά πάρουν τό τιμόνι τῆσ πατρίδοσ μᾶσ σέ μιά ἐποχή πανθομολογουμένωσ τόσο δύσκολη.

Καὶ πάντωσ νά μὴν ξεθαρρέσουν οἱ ὅποιοι κερδισμένοι τῶν ἐκλογῶν γιά τό Εὐρωκοινοβούλιο καὶ νομίσουν ὅτι οἱ Ἑλληνεσ τουσ ἐμπιστεύονται, τουσ προτιμοῦν καὶ τουσ δίνουν «λευκή ἐπιταγή». Ὅχι! Ἡ ψῆφοσ, πού ἔλαβαν, εἶναι κυρίωσ ψῆφοσ ἀρνητική καὶ ὄχι θετική. Δηλαδή ὁ κόσμοσ τουσ ψῆφισε, γιά νά καταδικάσει τουσ προδότεσ. Ἐάν καὶ αὐτοὶ μεθαύριο κάνουν τά ἴδια, θά ἔχουν τὴν ἴδια τύχη.

Ἐπιλέγουμε μέ σαφῆ κριτήρια τί θά ψηφίσουμε στίσ κρισιμότερεσ ἴσωσ ἐκλογέσ γιά τὴν Ἑλλάδα ἀπό ἰδρύσεωσ τοῦ νεοελληνικοῦ κράτουσ.

Ψηφίζουμε αὐτούσ πού ἔχουν ἀπο-

δείξει ὅτι εἶναι:

α) **Συνειδητοὶ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί.** Δέν ἀρκεῖ μιά φορὰ τὸν χρόνο νά πᾶνε στήν Παναγία Σουμελᾶ ἢ στήν Παναγία τῆσ Τήνου, γιά νά βγοῦν φωτογραφίεσ κρατώντασ τὴν εἰκόνα!

β) **Ἄγνοὶ πατριῶτεσ,** δηλαδή ἄνθρωποι πού βάζουν τὴν Πατρίδα, πάνω ἀπὸ τό προσωπικό ἢ τό κομματικό τουσ συμφέρον.

γ) **Τίμιοι καὶ ἱκανοὶ** γι' αὐτό πού θά τουσ ἐμπιστευθοῦμε νά κάνουν. Δέν θέλομε ὑποκριτέσ Χριστέμποροσ καὶ Ἑλλαδέμποροσ. Δέν θέλομε ἀνθρώπουσ τῶν μασονικῶν καὶ ἄλλων σκοτεινῶν στοῶν καὶ διαδρομῶν, γιὰτί αὐτοὶ, καὶ ἂν ὑποτεθεῖ ὅτι θέλουν νά κάνουν κάτι καλό, δέν θά τουσ ἀφήσουν τά ἀφεντικά τουσ νά τό κάνουν, γιὰτί εἶναι ἐκβιάσιμοι.

Θά ἦταν εὐχῆσ ἔργον τά λεγόμενα πατριωτικά κόμματα νά κατέβαιναν ἐπιτέλουσ ἐνωμένα στίσ ἐπικείμενεσ ἐκλογέσ. Νά ἀντιληφθοῦν ὅτι αὐτό εἶναι καθολικό αἴτημα τοῦ κόσμου, πού προσδοκοῦν νά τουσ ψηφίσει καὶ κυρίωσ εἶναι ἡ ἐμπρακτικὴ ἀπόδειξη ὅτι βάζουν πρῶτα τὴν πατρίδα καὶ μετὰ ὅλα τά ἄλλα.

Καλή φώτιση καὶ καλέσ ἀποφάσεισ!

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ



ΝΑ ΣΥΓΚΛΗΘΕΙ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΥΚΡΑΝΙΚΟ* τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίασ κ. Ἀναστασίου

Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεωσ, Νέασ Ρώμησ καὶ Οἰκουμενικέ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργγέ τῆσ ἡμῶν Ταπεινότηποσ, Κύ-

ριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορευόμενοι.

«Ὁ ἐπιφανείσ Χριστόσ ὁ Θεόσ ἡμῶν καὶ τὸν κόσμον φωτίσασ» εἶθε νά καταυγάξη

* Ὁ τίτλοσ καὶ τά ἔντονα γράμματα εἶναι τῆσ «Π».

τάς σκέψεις, τάς αποφάσεις καί ἐνεργείας πάντων τῶν Ὁρθοδόξων κατά τό Νέον Ἔτος κατευθύνων τήν Ἐκκλησίαν, «ἦν περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος» εἰς ὁδούς εἰρήνης.

Συνελθόντες ἐν Συνόδῳ τήν 4ην Ἰανουαρίου 2019 ἀνέγνωμεν ἐντελεχῶς τό ἀπό 24ης Δεκεμβρίου 2018 ἀποσταλέν Γράμμα τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καί ἐκτενῶς ἠσχολήθημεν μετά τοῦ θέματος τῆς χορηγήσεως αὐτοκεφαλίας εἰς τήν ἐν Οὐκρανίᾳ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. **Μετ' εἰλικρινοῦς σεβασμοῦ καί ἀγαπώσης παρηρησίας, ὡς πάντοτε,** συνοψίζομεν τήν ἐκτίμησιν τῆς κατ' Ἀλβανίαν Ἐκκλησίας, κυρίως ὡς πρός τά ἀφορῶντα εἰς τάς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἶναι ἤδη γνωστή ἡ ἀσκηθεῖσα ἡμετέρα κριτική πρός τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας διά τήν ἄρνησιν νά μετάρχη εἰς τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Κρήτῃ. Ὁμοίως καί προσφάτως διά τήν σπουδήν νά διακόψῃ τήν εὐχαριστιακὴν κοινωνίαν μετά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Εἰδικώτερον εἰς ἐπιστολήν ἡμῶν (7 Νοεμβρίου 2018) μεταξύ ἄλλων ἐπεσημάναμεν εἰς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ. Κύριλλον ὅτι: «...Εἶναι δυνατόν ἡ ἀπόφασις καί ἡ ἐντολή τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας νά ἀκυρώσῃ τήν ἐνέργειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους ναοὺς, οἱ ὅποιοι λειτουργοῦν ὑπὸ τήν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου; ...Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νά συμφωνήσωμεν μέ τοιαύτας ἀποφάσεις. Ἡ Θεία Εὐχαριστία, τό ἀσυλλήπτου ἱερότητος καί μοναδικῆς σημασίας μυστήριον, ἐπιβάλλεται νά μένη ἐκτός οἰασδίποτε ἐκκλησιαστικῆς διενέξεως».

Ὁ αὐτὸς πόνος καί ἡ ἀγωνία διά τήν διαφύλαξιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑποχρεώνει ἡμᾶς νά διατυπώ-

σωμεν θεμελιώδη ἀμφιβολίαν, ὡς πρός τήν ἐπικύρωσιν ἀναδρομικῶς χειροτονιῶν τελεσθεισῶν ὑπὸ καθηρημένου, ἀφωρισμένου καί ἀναθεματισμένου προσώπου. Ἡ πολιτεία τοῦ τελέσαντος τάς ἐν λόγῳ πράξεις κ. Φιλαρέτου Ντενισένκο (πρωταγωνιστοῦ τῆς ἐν Οὐκρανίᾳ ἐκκλησιαστικῆς κρίσεως) εἶναι ἀποκαλυπτική. Χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας τό 1962, διετέλεσεν μεταξύ ἄλλων Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων αὐτοῦ καί Μητροπολίτης Κιέβου. Τό 1991 ἐζήτησεν αὐτοκεφαλίαν, οὐχὶ ἀπὸ τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ἀλλὰ ἀπὸ τήν κατ' αὐτόν τότε «Μπτέρα Ἐκκλησίαν», τό Πατριαρχεῖον Μόσχας. Τό 1992 καθηρέθη, ἐνῶ τό 1997 ἀφωρίσθη καί ἀνεθεματίσθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, ὀργανικοῦ μέλους τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἀναγνωρισθεισῶν ὑπὸ πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Ὅσον χρόνον ὁ κ. Φιλάρετος ἦτο καθηρημένος καί ἀναθεματισμένος ἐτέλεσεν ἀντικανονικῶς τελετουργίας, μὴ συνιστώσας ἔγκυρα μυστήρια. Συνεπῶς καί **αἱ τελεσθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ χειροτονίαι εἶναι ἀνυπόστατοι**, κεναί, στερούμενοι τῆς θείας χάριτος καί τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μεταξύ αὐτῶν καί αἱ χειροτονίαι εἰς διάκονον, πρεσβύτερον καί τελικῶς εἰς ἐπίσκοπον τοῦ γραμματέως αὐτοῦ Σεργκέι Ντουμένκο, νῦν Μητροπολίτου Ἐπιφανίου. Ἐν τῷ Ὑμετέρῳ Γράμματι τῆς 24ης Δεκεμβρίου 2018 σημειοῦται: «...ἀποκαταστήσαντες τούτους εἰς τοὺς οἰκείους αὐτοῖς ἀρχιερατικούς καί ἱερατικούς βαθμούς...». Διερωτώμεθα, ὅμως, κατά πόσον αἱ τελεσθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κ. Φιλαρέτου χειροτονίαι, ἀφωρισμένου καί ἀναθεματισμένου ὄντος, ἀπέκτησαν, ἐξ ὑστέρου, ἄνευ κανονικῆς χειροτονίας ἀγιοπνευματικὴν ἐγκυρότητα καί γνησίαν



σφραγίδα αποστολικής διαδοχής.

Πανορθοδόξως αναγνωρίζεται ως θεμελιώδης εκκλησιολογική αρχή ότι αι χειροτονία των σχισματικών και αίρετικών, ως «μυστήρια» ἔξω τῆς Ἐκκλησίας τελεσθέντα, εἶναι ἄκυροι, πολλῶ δέ μᾶλλον αι χειροτονία ὑπό καθαιρεθέντος καί ἀφορισθέντος. Ἡ βασική αὕτη ἀρχή, ἡ ἀρρήκτως συνδεομένη μετά τῆς περί Ἁγίου Πνεύματος Ὁρθόδοξου διδασκαλίας, ἀποτελοῦσα ἀπαρασάλευτον κρηπίδα τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων, πεποίθαμεν ὅτι δέν δύναται νά παραθεωρηθῆ.

Δυσκολευόμεθα νά κατανοήσωμεν ὅτι τά ἄκυρα καί ἀνυπόστατα καθίστανται «κατ' οἰκονομίαν» πνευματοφόρα ὅτι πράξεις ἀποτελοῦσαι ἐπανειλημμένην βλασφημίαν κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, (ὅπως ἡ ἐπίκλησις ὑπό τοῦ τότε ἀφορισμένου κ. Φιλαρέτου «ἡ Θεία Χάρις... προχειρίζεται...εὐξόμεθα ὑπέρ αὐτοῦ ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτοῦ ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος»), ἀναγνωρίζονται ἐκ τῶν ὑστέρων «κατ' οἰκονομίαν». Εἶναι δέ, τέλος, γνωστόν ὅτι κατά τήν πρόσφατον Ἐνωτικήν Σύνοδον ἡ ἐπιλογή καί ἐκλογή τοῦ νέου Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιμονῆς τοῦ κ. Φιλαρέτου, σήμερον πλέον ἐπισήμως ἀποκαλουμένου ἐν Οὐκρανίᾳ «Ἀγιωτάτου Ἐπιτίμου Πατριάρχου Κιέβου καί πάσης Ρῶς-Οὐκρανίας». Κατόπιν ὄλων τῶν ἀνωτέρω διερωτώμεθα διά τήν προσθήκην τοῦ ὀνόματος τοῦ Μητροπολίτου Ἐπιφανίου εἰς τά Ἱερά Δίπτυχα.

Ἡ ἐπιδιωχθεῖσα εἰρήνευσις μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων Οὐκρανῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑποστει κατά τό παρελθόν ποικίλους διωγμούς ὑπό ἀθεϊστικῶν καθεστώτων, μέχρι τοῦδε δέν ἔχει ἐπιτευχθῆ. Ἐφόσον ἑκατομμύρια Ὁρθοδόξων πιστῶν, ὑπό τόν Μητροπολίτην Ὀνούφριον (συμφώνως

πρός στατιστικήν τοῦ Ἰανουαρίου 2018 ὀργανωμένων εἰς 12.069 ἐνορίας ὑπό 90 Ἀρχιερεῖς καί ἀριθμούντων 12.283 κληρικούς, 251 Μονάς καί 4412 μοναχούς) ἠρνήθησαν νά μετάσχουν εἰς τήν διαδικασίαν χορηγήσεως τῆς αὐτοκεφαλίας, διακόφαντες μάλιστα τήν εὐχαριστιακὴν κοινωνίαν μετά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἐνῶ κατά τό παρελθόν τό ἐκκλησιαστικόν πλήρωμα τῶν χωρῶν (Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Γεωργίας, Πολωνίας, Ἀλβανίας, Τσεχίας καί Σλοβακίας), εἰς τὰς ὁποίας ἐχορηγήθη αὐτοκεφαλία, ὑπῆρξεν ἠνωμένον.

Λυπούμεθα, διότι ἐπαληθεύθησαν αι ἀνησυχίαί, τὰς ὁποίας εἶχομεν διατυπώσει εἰς τήν τριμελῆ ἀντιπροσωπείαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (Ιούλιος 2018) καθὼς καί κατά τήν προσωπικὴν ἡμῶν συνάντησιν ἐν Κρήτῃ (Οκτώβριος 2018): **Ἄντι εἰρηνεύσεως καί ἐνότητος τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Οὐκρανίας, ἐπαπειλεῖται ὁ κίνδυνος διασπάσεως τῆς ἐνότητος τῆς ἀνά τόν κόσμον Ὁρθοδοξίας.**

Αἱ προβλέψεις ὅτι ἡ παροῦσα διασάλευσις καί ὁ ἐμφανὴς διχασμὸς θά διαρκέσουν ἐπ' ὀλίγον καί ὅτι ὄλαι αι Αὐτοκέφαλοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι τελικῶς θά ἀποδεχθοῦν τά γενόμενα, διά τούς γνωρίζοντας στοιχειωδῶς τήν ἱστορίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχισμάτων καί τήν ἀντοχήν τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, μόνον ὡς ἀβάσιμοι ἐκτιμήσεις δύνανται νά ἐκληφθοῦν. Ἀλλά καί αι καθησυχαστικαὶ ὑποθέσεις ἐνίων ὅτι τοῦτο ἴσως πραγματοποιηθῆ τόν...ἐπόμενον αἰῶνα εἶναι μᾶλλον κυνικαί. Σοβαρὰ τραύματα μὴ ἐγκαίρως ἀντιμετωπισθέντα δέν θεραπεύονται ὑπό τοῦ χρόνου. Συνηθέστερον ἐπεκτείνονται καί ἐξελίσσονται εἰς ἀνιάτους πληγὰς.

Ἡ διαμορφωθεῖσα σήμερον κατάστασις ἀπαιτεῖ νέας προσεγγίσεις καί ἐμπνευσμένας πρωτοβουλίας διά τήν προώθησιν τῆς

ειρήνης ἐν Οὐκρανία, πρὸ πάντων δὲ διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐπικινδύνως τρωθείσης ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι λύσιν ἀποτελεῖ ἡ καταφυγή εἰς τὴν ἀγιοπνευματικὴν συνοδικότητα, τὴν τονισθεῖσαν περιτράνωσ ἐν Κρήτῃ: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐκφράζει τὴν ἐνότητα καὶ καθολικότητά της ἐν Συνόδῳ. Ἡ συνοδικότητα διαπνέει τὴν ὀργάνωσιν, τὸν τρόπον πού λαμβάνονται αἱ ἀποφάσεις καὶ καθορίζεται ἡ πορεία της» (Μήνυμα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, παρ. 1).

Οὐ παύομεν φρονοῦντες ὅτι μοναδικῆς ἀξίας ἐπιτεύγματα τῶν Ὁρθοδόξων κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας ὑπῆρξαν οἱ Πανορθόδοξοι Συναξεῖς τῶν Προκαθημένων καὶ ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῇ ἀόκνῳ προσπαθείᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ προσωπικῶς τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος. Στοιχοῦσα τῷ περὶ συνοδικότητος πνεύματι τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ἡ κατ' Ἀλβανίαν Ὁρθόδοξος Ἀυτοκέφαλος Ἐκκλησία ἀπευθύνει θερμὴν παράκλησιν, ὅπως τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀξιοποιῶν τὸ κατ' ἐξοχὴν προνόμιον τοῦ συντονισμοῦ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, **συγκαλέσῃ τὸ συντομώτερον δυνατόν Πανορθόδο-**

ξον Συναξιν ἢ Σύνοδον, προκειμένου νά προληφθῇ ὁ ἐμφανὴς κίνδυνος δημιουργίας ὀδυνηροῦ Σχίσματος, ἀπειλοῦντος τὴν ἀξιοπιστίαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν πειστικὴν αὐτῆς μαρτυρίαν εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Ἐκ βαθέων εὐχόμεθα καὶ ταπεινῶς δεόμεθα, ὅπως ὁ ἐν Τριάδι Θεὸς κατευθύνῃ τὰ διαβήματα πάντων ἡμῶν πρὸς διασφάλισιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας. «Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς [καὶ ἡμᾶς] πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς [καὶ ἡμᾶς] ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου» (Ρωμ. 15:13).

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἀσπαζόμενοι Ὑμᾶς φιλήματι ἀγίῳ, διατελοῦμεν μετὰ πάσης τιμῆς καὶ βαθυτάτης ἀγάπης ἐν Χριστῷ τῷ ἐπιφανέντι Θεῷ καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Ἐν Τιράνοις, 14 Ἰανουαρίου 2019

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος,
ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ ἀδελφός

(Ὑπογραφή)

† ὁ Τιράνων Ἀναστάσιος, πρόεδρος

Γιὰ τὴν αἰωνιότητα

Ὅλα ὅσα παράγει αὐτός ὁ κόσμος, τὰ παράγει γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Ἡ ἀγάπη μας καὶ ἡ φιλία μας εἶναι ἀξεπέραστες στὸν χρόνο, ὅπως καὶ ὁ κόσμος. Τὰ μάτια μας κάνουν λάθος, ὅταν μᾶς λένε πὼς ὅλα περνᾶνε, ὅπως μᾶς ἐξαπατοῦν γιὰ τὴν κίνησιν τοῦ ἡλίου. Ὑπάρχει ἓνα περιβάλλον πνευματικὸ, ὅπου ὅλα ζοῦν καὶ κινοῦνται. Αὐτὸ τὸ περιβάλλον εἶναι σταθερὸ καὶ ἀκίνητο. Ὅλα ὅσα ἐξῆσαν σπῆγῃ, ζοῦν καὶ σήμερα σ' αὐτὸ τὸ πνευματικὸ περιβάλλον. Ὅλα ὅσα ζοῦν σήμερα, θὰ ζοῦν αἰώνια σ' αὐτὸν τὸν πνευματικὸ τόπο. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ φιλία δέν χάνονται μὲ τὸν θάνατο, ἀλλὰ συνεχίζουν νά ὑπάρχουν σέ μιά πολὺ πιό καθαρὴ καὶ ἔξοχῃ μορφῇ στὸν ἄλλο κόσμον.

Ἅγιος Νικόλαος Ἀρχίδος (Βελμύροβιτς)



«ΕΚΛΕΪΣΕ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΜΟΝΑΧΙΣΜΟ»*

του Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Νεκταρίου Τσεκούρα,
Καθηγουμένου Ἱ. Μ. Ὁσίου Σεραφείμ τοῦ ἐν τῷ Δομβῶ

«Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν» (Ἰωάν. 5, 24) «Μακάριοι...οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες» (Αποκ. 14, 13).

Σεβασμιώτατε, σεβαστοί μου Πατέρες καὶ μπότερες, ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μέγα ὄντως καὶ φοβερῶτατον τό μυστήριον πού μᾶς συγκέντρωσε σήμερα στὴν Ἱερά ταύτη Μονὴ τῆς Παναγίας τῆς Μακαριωτίσσης: ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία, ὁ σωματικός θάνατος, τοῦ σεβαστοῦ καὶ πεφιλημένου γέροντος Νικοδήμου Ἱερομονάχου καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης.

Μέγα καὶ φοβερῶτατον ὄντως μυστήριον, διότι δέν δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ ἀλλὰ εἰσῆλθε στὴν ἀνθρώπινη φύση σάν παράσιτο μετὰ τὴν διάπραξη τῆς ἁμαρτίας τῶν Πρωτοπλάστων, μέ τὴν ἀνοχή καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ διὰ τοῦ θανάτου δέν παραμένει ἀθάνατο καὶ αἰώνιο τό κακό.

Μέγα καὶ φοβερῶτατον, διότι κληρονομεῖται σέ κάθε ἀνθρώπο λόγω τῆς ἀσθενείας τῆς πεσμένης ἀνθρωπίνης φύσεως. Μυστήριον ὅχι μέ τὴν ἔννοια τῶν μυστηρίων διὰ τῶν ὁποίων μετέχουμε τῆς

ἀκτίστου Χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄποψη ὅτι κατὰ τὴν ὥρα του καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτό γίνονται πράγματα, τὰ ὁποῖα δέν μπορεῖ νά συλλάβει ἡ λογικὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Μυστήριον μέγα καὶ φοβερῶτατον, τό ὁποῖο ὠστόσο στὸν κατάλληλο καιρὸ ὁ Θεός, μέ τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ Του, ἔδωσε στὸν ἀνθρώπο τὴν δυνατότητα νά τό καταργήσει.

Μυστήριον μέγα ἀπὸ τό ὁποῖο ἐλευθερώνεται ὁ ἀνθρώπος, ἀφοῦ διὰ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας ἐνώνεται μέ τό ἀναστημένο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

Μυστήριον διὰ τοῦ ὁποίου πλέον μακαρίζονται ὅσοι ἔδειξαν ὑπομονή καὶ τήρησαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καὶ κράτησαν σταθερὴ τὴν πίστη τοῦ Ἰησοῦ, διότι μεταβαίνουν πλέον ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ἀληθινὴ ζωὴ.

Μυστήριον διὰ τοῦ ὁποίου πλέον μακαρίζονται οἱ ἐν Κυρίῳ ζῶντες καὶ ἀποθνήσκοντες, ὅσοι ἔζησαν καὶ ἐκοιμήθησαν ἐνωμένοι μέ τὸν Χριστὸ γιὰ νά ἀναπαυθοῦν ἀπὸ τοὺς κόπους τους, τὰ δέ ἐνάρετα ἔργα τους νά τοὺς ἀκολουθοῦν στὴν αἰώνια ζωὴ.

Τοῦτο τό μέγα καὶ φοβερῶτατον μυστήριον ψηλαφοῦμε σήμερα στὸ πρόσωπο τοῦ μακαριστοῦ, σεβαστοῦ καὶ πεφιλημένου γέροντος Νικοδήμου.

* Ἐπικίδειος λόγος στὸν μακαριστὸ Γέροντα Νικόδημο [Ζιαμπάρα], († 17.4.2019), Καθηγουμένο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μακαριωτίσσης στὴ Δομβραῖνα Θηβῶν.

Σημ. «Π»: Ὁ μακαριστὸς Γέροντας Νικόδημος ἀπεστρέφετο τὴν προβολή. Ἐφήρμοξε τό «λάθε βιώσας», γι' αὐτὸ καὶ ἡ κοίμησή του πέρασε ἀπαρατήρητη ἀπὸ τὰ ἐκκλησιαστικὰ «Πρακτορεῖα Εἰδήσεων». Τώρα πού εὐρίσκεται ἐν χώρα ζώντων καὶ ἐν τόπῳ ἀναπαύσεως δέν κινδυνεύει νά βλαβεῖ ἀπὸ ἐγκωμιαστικούς λόγους.

Ἐντεῦθεν τῶν βαρυπενθούτων Πατέρων καὶ Μπτέρων καὶ ἀδελφῶν ἡ σύναξις. Ἐντεῦθεν οἱ στεναγμοὶ καὶ τὰ δάκρυα, ἐντεῦθεν τῶν πνευματικῶν του τέκνων καὶ τῶν πιστῶν ἡ συρροή καὶ τό μέγα πένθος τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Ἡ συγκίνηση, ἀλλά κυρίως ἡ πνευματική ἀσθένεια καὶ ἀδυναμία μου, ἐμποδίζουν τὴ γλώσσα, ἐξασθενοῦν τὴν διάνοια καὶ παρακωλύουν τὴν ἔκφραση λόγων ἐπαξίων, λόγων ἐξοδίων, οἱ ὁποῖοι ἀρμόζουν στὸν μακαριστὸ Γέροντα. Εἶναι πολλοὶ ἄλλοι ἰκανότεροι ἐμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐγνώρισαν ἐγγύτερα τὸν μακαριστὸ Γέροντα, ἀλλά κυρίως ἔχουν ζωὴ ἀνάλογη μὲ τό πνευματικὸ του ἀνάστημα, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ καταθέσουν λόγους καταλλήλους καὶ ἐπαξίους τῆς πορείας του. Ὁ ὁμιλῶν ὑπακούοντας εὐλαβῶς στὴν ἐντολή τὴν ὁποία μοῦ ἀνέθεσε ἡ εὐμένεια τῆς ὑμετέρας ἀγάπης, Σεβασμιώτατε, θὰ προσπαθίσω νὰ ψελλίσω ἐκ μέρους καὶ τῶν Μοναχῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ἓνα ὕστατο χαῖρε πρὸς τὸν μακάριον Γέροντα Νικόδημο, ὁ ὁποῖος σήμερα πορεύεται τὴν ὁδὸ τῆς αἰωνίου ἀναπαύσεως πλήρης ἐναρέτου ζωῆς καὶ ἀγαθῶν ἔργων.

Πενθηφόρος ὁμήγουρις,

ὁ Μακαριστὸς Γέροντας Νικόδημος μὲ τὴν ζωὴ καὶ τὴν κοίμησή του ἐκλείσει τὸν Ὅρθόδοξο Μοναχισμό καὶ μᾶς ἄφησε ἄριστο παράδειγμα πρὸς μίμηση. Γεννηθεὶς στὴν Ναύπακτο Αἰτωλοακαρνανίας στίς 7 Φεβρουαρίου τοῦ 1936 σέ νεαρή ἡλικία πυρπολούμενος ἀπὸ τὸν θεῖο ἔρωτα παραδίδεται στὰ χέρια τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ. Σέ ἡλικία 28 ἐτῶν κείρεται μοναχὸς στὴν Ἱερά Μονὴ Προυσοῦ. Ἡ τέλεια ἀφιέρωσή του στὸν Χριστὸ τὸν ὁδηγεῖ στὴν κατά τό δυνατόν ἀκριβὴ τήρηση τῶν ἐντολῶν Του, ὅπως αὐτὲς ἐκφράστηκαν καὶ κατεγράφησαν στὴν Ἁγία Γραφή καὶ στὴν Ἱερά τῆς Ἐκκλησίας Παράδοση. Ἡ γνώση

τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ πίστι ἐφαρμογή του, ἀποτελοῦν πλέον τὸν πόθο καὶ στόχο τῆς ζωῆς του, μὲ μοναδικό σκοπὸ τὴν ἀπόκτηση τῆς θείας Χάριτος. Προμετωπίδα του σέ κάθε ἐνέργεια εἶναι ἡ ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου ὅτι «ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν με. Ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν».

Κοινοβιάζει στὴν Ἱερά Μονὴ Παρακλήτου καὶ μαθητεύει κοντὰ στοὺς ὀσίους Γέροντες τῆς Μονῆς, Χερουβεῖμ, Ἰγνάτιο καὶ Ἀθηνάγορα. Διακρίνεται γιὰ τὴν καθαρότητα τοῦ βίου καὶ τὴν ἀρετὴ του καὶ χειροτονεῖται διάκονος καὶ πρεσβύτερος. Σύντομα ἀναλαμβάνει καὶ τὰ βαρύτερα καθήκοντα τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς.

Ὑπηρετεῖ στὴν Ἱερά Μητρόπολη Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, ὡς ἐφημέριος καὶ πνευματικὸς τόσο τῶν πιστῶν, ὅσο καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Μηνᾶ Αἰγίνης. Γύρω του συγκεντρώνονται πνευματικὰ τέκνα ποὺ ποθοῦν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς ὀλοκληρωτικῆς ἀφιερώσεως στὸν Θεό.

Σέ ὄρμη ἡλικία, ἔχοντας ἀνδρωθεῖ πνευματικὰ, ἔρχεται στὴν Ἱερά μας Μητρόπολη καὶ μὲ πνευματικὰ του τέκνα ἀναλαμβάνει τὴν ἐπάνδρωση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Μακαριωτίσσης στὴν ὁποία μέχρι σήμερα διατελεῖ γιὰ 27 ὀλοκληρα χρόνια Ἡγούμενος καὶ Πνευματικὸς Πατήρ.

Ἡ ζωντανὴ πνοὴ τῆς ἀκτινοβολούσης παρουσίας του γίνεται παντοῦ αἰσθητή. Ἡ Μονή, ἡ ὁποία ὑπέφερε ἀπὸ λειψανδρία, ἀναγεννᾶται. Ἀνακαινίζονται ἐρειπωμένα κτήρια καὶ δημιουργεῖται νέα εὐρύχωρη πτέρυγα γιὰ τίς ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν. Τὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας ἀναδεικνύεται πόλος ἔλξης καὶ ἐστία πνευματικῆ



γιά τόν κουρασμένο σύγχρονο άνθρωπο. Νέα πνοή έμφυσάται στην θρησκευτική ζωή της ευρύτερης περιοχής.

Κάτω από τό πετραχήλι του στό μυστήριο της Ίερᾶς Ἐξομολογήσεως έρχονται καί αναπαύονται χιλιάδες χριστιανοί, οί όποιοι μέ τήν διακριτικότητα καί τό διορατικό του χάρισμα αναγεννώνται πνευματικά καί λαμβάνουν δυνάμεις γιά τήν περαιτέρω πορεία τους. Δροσίζονται από τήν αγάπη του μέσα στόν καύσωνα της περιρρέουσας αποστασίας.

Σάν μέ άόρατα νήματα κρατᾶ κοντά του τίς καρδιές καί συνετά τίς στρέφει όχι σέ άνθρωπο, αλλά στόν Θεάνθρωπο Χριστό, μέ έξοχη δεξιοτεχνία στή διακονία τοῦ μεγάλου αὐτοῦ μυστηρίου. Φλέγεται διά τήν αναβίωση τοῦ μοναχισμοῦ μέ σκοπό νά ριχτοῦν ἅγιες δυνάμεις στόν άγώνα γιά τήν μετάνοια καί τή σωτηρία τῶν ανθρώπων.

Ζηλωτής της Ίερᾶς Παραδόσεως πονᾶ καί θλίβεται γιά τά ρεύματα της πλάνης, της ανηθικότητας καί της βαβυλωνίου συγχύσεως πού κατακλύζουν τήν εποχή μας. Άγωνιᾷ γιά τήν μεταλαμπάδευση της μόνης ἀληθινῆς πίστεως, πού σώζει τόν άνθρωπο.

Μέ τά λόγια του, αλλά κυρίως μέ τήν όσιακή ζωή καί παρουσία του, μεταγγίζει ζωή ἀληθινή, έν Χριστῷ Ζωή, στους αδελφούς της Μονῆς, στά πνευματικά του τέκνα καί σέ όλους εκείνους πού τόν συναναστρέφονται.

Ἔχει συνείδηση πώς ἡ ζωή αὐτή εἶναι σύντομη καί ταυτόχρονα πώς ἡ ἀξία της εἶναι τεράστια. Σύντομη διότι, όπως συχνά ἔλεγε, δέν διαρκεῖ περισσότερο από πέντε λεπτά, αλλά καί τεράστια ἡ ἀξία της, διότι από αὐτήν ἐξαρτᾶται ἡ θέση μας στην αἰωνιότητα.

Μέ ὑπομονή καί καρτεριά αντιμετωπίζει τό τελευταῖο διάστημα τόν προσωπικό

Γολγοθά της ἀσθενείας του. Τώρα εἶναι ἡ περίοδος της τελευταίας καθάρσεως, ἔλεγε, παρηγορώντας καί ένθαρρύνοντας ὅσους τόν επισκέπτονταν. Οί τελευταῖοι λόγοι του ὑποθήκες ζωῆς γιά τόν καθένα μας.

Ἐγκλείεται στό ταπεινό καί ἀπέριττο κελλί του, ἐγκαταλείπεται μέ ἐμπιστοσύνη στά χέρια τοῦ Κυρίου, πού ἐπόθησε από τήν νεότητά του, καί ἀφοσιώνεται ολοκληρωτικά στην προσευχή καί τήν κοινωνία μαζί Του.

Κλείνει γιά τελευταία φορά τά μάτια του εἰρηνικός καί πλήρης ἡμερῶν ἀνάμεσα στά πνευματικά του τέκνα πού τόσο αγάπησε. Μεταφυτεύεται σήμερα ως ἔλαία κατάκαρπος «ένθα οὐκ ἔστι πόνος οὐ λύπη οὐ στεναγμός αλλά ζωῆ ἀτελεύτητος».

Στό πρόσωπό του συναντήσαμε ὅλοι μας, σέ ἓνα ἀρμονικώτατο σύνολο, τήν πραότητα μέ τήν χριστιανική αὐστηρότητα, τήν ἀγιότητα τοῦ βίου, τό βαθύτατο ἐκκλησιαστικό φρόνημα, τόν σεβασμό πρὸς τούς Ποιμένες της Ἐκκλησίας μέ τήν ἀγνότητα της συνειδήσεως, τήν ἀφοσίωση στην ἀρχαία παράδοση, τήν ταπεινοφροσύνη καί τήν ἐγκράτεια, τήν ἀδιάλειπτο προσευχή καί νηστεία, τόν ένθεο ζῆλο μέ τήν ἀφοσίωση καί αὐτοθυσία στό καθῆκον, τήν βαθειά χριστιανική πίστη, τήν χρηστότητα καί τήν ἀγαθωσύνη. Ἡ παρουσία του στην Τοπική μας Ἐκκλησία ἦταν ἐπωφελής καί ἀσκανδάλιστη. Αἰσθανόμαστε εὐεργετημένοι καί εὐγνώμονες πού τόν γνωρίσαμε καί συναναστραφήκαμε μαζί του.

Ταπεινῶς εὐχόμεθα νά πορευθεῖ έν ειρήνη από τήν σκιά της παρούσης ζωῆς στην ἀλήθεια, από τήν ἀπάτη καί τόν θόρυβο στά οὐράνια ἀγαθά «ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καί ἐπί καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη».

Νά ἀπολαύσει στην ἀληθινή πατρίδα μας τόν μισθό τῶν κόπων του, τίς ἀμοι-

βές τοῦ καθήκοντος καί τά ἔπαθλα τῶν βεβιωμένων. Ἡ Παναγία μας ἡ Μακαριώτισσα, τήν ὁποία ὑπηρέτησε στό Μοναστήρι της, νά τόν συνοδεύσει στήν αἰώνια κατοικία του, οἱ δέ ἀδελφοί τῆς Μονῆς νά παραμείνουν ἐνωμένοι ἀκολουθώντας τά χνάρια τῆς εὐλογημένης πορείας πού ἐκεῖνος ἀκολούθησε μπροστά τους. Καί καθώς, ὅταν ζοῦσε, ἀγαποῦσε, ἐνδιαφε-

ρόταν, ἐφρόντιζε γιά τά πνευματικά του τέκνα καί τώρα εὐρισκόμενος πλησίον τοῦ ἐπουρανίου Πατρός νά προσεύχεται γιά ὅλους μας.

Σεβαστέ μας Γέροντα Νικόδημε,
ἅς εἶναι αἰωνία σου ἡ μνήμη.



ΜΗΠΩΣ ΤΕΛΙΚΩΣ ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ Η ΑΠΟΞΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΩΝ ΑΕΙΩΝ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ;

ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

ΚΑΡΥΑΙ ΤΗ 9η/22α Ἀπριλίου 2019

Ἐξοχώτατον Ὑπουργόν Δικαιοσύνης,
Διαφάνειας καί Ἀνθρωπίνων Δικαιωμά-

των κ. Μιχαήλ Καλογήρου καί Βουλευ-
τῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου εἰς
Ἀθήνας

Ἐξοχώτατοι Κύριοι,

Διά τοῦ παρόντος ἱεροκοινοσφραγί-

Τό ὑπερωκεάνιο τοῦ Θεοῦ

Κάποτε ἕνας ναυτικός βρέθηκε ναυαγός σ' ἕνα ἀκατοίκητο τροπικό νησί μόνος κι ἔρημος. Μέ πολλούς κόπους, χωρίς ἐργαλεῖα, ἐργαζόμενος μόνο μέ τά χέρια του, κατάφερε νά φτιάξει μιά ξύλινη καλύβα, γιά νά μπορέσει νά προστατευτεῖ κατά τήν περίοδο τῶν βροχῶν.

Πράγματι εἶχε μόλις τελειώσει τήν καλύβα, ὅταν ἄρχισε νά βρέχει ἀσταμάτητα. Ὅμως τήν δεύτερη κιόλας μέρα ἕνας κεραυνός ἔκαψε τήν καλύβα του καί τήν ἔκανε στάχτη. Ὁ ναυαγός, πού πρῶτα δόξαζε τόν Θεό γιά τή σωτηρία του, τώρα ἀναλύθηκε σέ δάκρυα. «Γιατί, Θεέ μου», ἄρχισε νά λέει καί νά παραπονιέται γιά τήν καταστροφή. Κι ἐνῶ ἡ ἀπελπισία πλημμύριζε τήν καρδιά του, ἄκουσε ἀπό τό πέλαγος τό σφύριγμα ἑνός μεγάλου πλοίου. Σέ λίγο μιά βάρκα ἦταν στήν παραλία. «Πῶς μέ βρήκατε σέ τούτη τήν ἐρημιά;» τοῦς ρώτησε. «Εἶδαμε, τοῦ εἶπαν, τό σινιάλο τοῦ καπνοῦ ἀπ' τήν φωτιά πού ἄναφες!»

Ὅταν, λοιπόν, βλέπεις τά ὄνειρα, τίς ἐπιδιώξεις καί τά ἔργα σου κάποιες φορές νά γίνονται στάχτη κι ἀποκαΐδια, μὴν ἀπελπίζεσαι. Περίμενε καί θά προβάλλει ἀνέλπιστα τό ὑπερωκεάνιο τοῦ Θεοῦ.



στου ἡμῶν γράμματος ἐπιθυμοῦμεν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν τὰ κάτωθι:

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἐπληροφορήθημεν τὰς σχεδιαζομένας μεταβολὰς τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, μὲ τὰς ὁποίας καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 198, 199 καὶ 201, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν κακόβουλον βλασφημίαν, τὴν καθύβρισιν θρησκευμάτων καὶ τὴν περιύβρισιν νεκρῶν, ἀντιστοίχως.

Ἡ προτεινομένη κατάργησις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων θὰ ἔχῃ σοβαρὰς ἀρνητικὰς συνεπειὰς εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν καὶ τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων, **ὀδηγοῦσα πολλάκις εἰς τὴν ἀπευκταίαν χρῆσιν τῆς αὐτοδικίας**, ἐλλείπει ποινῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου. Ὡσαύτως, ἡ ἱστορία καὶ ἡ Ὁρθόδοξος παράδοσις τοῦ ἔθνους μας ἐπιτάσσουν τὸν σεβασμὸν τοῦ νεκροῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἔστω καὶ ἐὰν τοῦτο ἀνίκη εἰς ἐχθρούς τῆς πατρίδος.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς παρέδωκε τὸν χρυσοῦν κανόνα καὶ θεμέλιον λίθον διὰ τὴν εἰρήνην τῶν κοινωνιῶν καὶ τὴν ἀρμονικὴν συμβίωσιν τῶν ἀνθρώπων, μὲ τὴν ρῆσιν «ὃ σὺ μισεῖς ἐτέρῳ μὴ ποιήσης», διδάσκων οὕτως καὶ τὸν σεβασμὸν εἰς ἕκαστον ἀνθρώπον, τὸν ὁποῖον ἔχουν υἰοθετήσει καὶ αἱ νομοθεσίαι πλείστων χωρῶν. Ὄταν ὁ σεβασμὸς οὗτος ἐξαφανισθῇ διὰ τῆς πλήρους ἀσυδοσίας ὅσων προσβάλλουν τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῶν συνανθρώπων των, αἱ ὁποῖαι διὰ πλείστους ἐξ αὐτῶν εἶναι ὅ,τι ἱερώτερον καὶ προσφιλέστερον ἔχουν, **ἀσφαλῶς ἡ κοινωνία μας θὰ δεχθῇ πληγὰ εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς**.

Διερωτώμεθα, **ποία ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὰς προτεινομένας ἀλλαγὰς** εἰς τὴν Ὁρθόδοξον πατρίδα μας, εἰς καιροὺς μάλιστα ἐξάρσεως τῆς θρησκευτι-

κῆς βίας. Ζητεῖται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ὑβρίζεται καὶ νὰ βλασφημῆται ὁ Θεὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία ἢ νὰ προσβάλλωνται ἐλευθέρως οἱ νεκροὶ καὶ οἱ τάφοι, χωρὶς τὸν κίνδυνον ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων; **Μήπως τελικῶς ἐπιδιώκεται ἡ ἀποξήλωσις τῶν διαχρονικῶν ἀξιῶν τοῦ Ὁρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ;**

Ἐν τέλει, ἰδιαίτεραν ἀνησυχίαν προκαλεῖ ἡ προτεινομένη ψήφισις ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ νέου Ποινικοῦ Κώδικος ὡς ἐνιαίου, **χωρὶς δηλαδὴ νὰ δίδεται ἡ δυνατότης καταψηφίσεως ὠρισμένων ἄρθρων του**. Διαπὶ προτιμᾶται αὐτὴ ἡ διαδικασία ψηφίσεως εἰς ἓνα νομοθέτημα ὑψίστης σημασίας διὰ τὴν ὁμαλὴν κοινωνικὴν συμβίωσιν καὶ εἰρήνην, ὅπως εἶναι ὁ Ποινικὸς Κώδιξ; Εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμόζεται τοιαύτη μεθόδευσις εἰς τὸ Κοινοβούλιον τῆς πατρίδος μας;

Ἀπευθυνόμενοι πρὸς πάντας Ὑμᾶς, ἐπισημαίνομεν τὴν ἀδύριτον ἀνάγκην νὰ διαφυλάξωμεν, κατὰ τὴν σύγχρονον ταύτην ἐποχὴν, μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις ὅλα ὅσα μᾶς ἐκληρονόμησεν ἡ Ὁρθόδοξος Παράδοσις τῆς πατρίδος μας.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν θερμῶς ὅπως συμβάλετε εἰς τὴν ἀποτροπὴν τῶν ἐπικειμένων δυσμενεστάτων συνεπειῶν, μὲ τὴν διατήρησιν τῶν διατυπώσεων τῶν ἐν λόγῳ ἄρθρων ἐπακριβῶς ὡς ἔχουν ἢ τουλάχιστον παρέχοντες τὸ δικαίωμα ψηφίσεως ἐνὸς ἐκάστου ἄρθρου κεχωρισμένως, δίδοντες οὕτω τὴν δυνατότητα εἰς ἕκαστον ἐκπρόσωπον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου νὰ ἐκφράσῃ ἐλευθέρως τὴν ἀποψίν του, αἰρόμενος εἰς τὸ ὑψὸς τῶν περιστάσεων.

Ἐχοντες τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ παρὰ κλησις ἡμῶν θὰ τύχῃ τῆς δεούσης προσοχῆς πάντων Ὑμῶν καὶ εὐχόμενοι ὁ Κύριος νὰ χαρίσῃ εἰρήνην εἰς τὴν Ὁρθόδοξον πατρίδα ἡμῶν, εἰς δὲ τὸ πολυ-

εύθυνον ἔργον Ὑμῶν ἐνίσχυσιν καὶ φω-
τισμόν, διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς.

Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι
τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν Μονῶν
τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω

Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ κοινῇ Συνάξει



Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΡΝΗΣΗ Πορίσματα Ἡμερίδος

Ἡ «Σύναξη γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία», καὶ ἡ «Ἐστία Πατερικῶν Μελετῶν», ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἰ. Μ. Πειραιῶς, διοργάνωσαν καὶ πραγματοποιοῦσαν τὸ Σάββατο 18 Μαΐου 2019 στὸ Στάδιο Ειρήνης καὶ Φιλίας (Σ.Ε.Φ.) Ἡμερίδα με θέμα: «Ἡ Ὁρθοδοξία ἀπέναντι στὴ σύγχρονη ἄρνηση».

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κήρυξε τὴν ἑναρξη τῆς ἡμερίδας καὶ ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Υφίσταται ἀναγκαῖα ἀλλαγὴ τοῦ συνταγματικοῦ πλαισίου σχέσεων Ἐκκλησίας – Πολιτείας, ἰσχύοντος τοῦ ἀρθροῦ 13 περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας στὴν Ἑλλάδα; Μῦθοι καὶ Παρανοήσεις».

Ὁ κ. Γεώργιος Ἀποστολάκης, Ἀρεοπαγίτης, ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μέσα σὲ μιὰ "θρησκευτικά οὐδέτερη" πολιτεία. Συνέπειες».

Ὁ κ. Γεώργιος Δ. Ποταμιάς, Σύμβουλος Ἐπικρατείας, ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ὁ Γάμος καὶ ἡ Οἰκογένεια σύμφωνα με τὸ ἀρθρο 21 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος».

Ὁ Ἀρχμ. π. Παῦλος Δημητρακόπουλος, θεολόγος - συγγραφέας, Διευθυντὴς Γραφείου Αἰρέσεων & παραθρησκευτικῶν Ἰ.Μ.Πειραιῶς, ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Οἰκουμενισμός: νεώτερες ἐξελίξεις ἀπὸ τὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης μέχρι σήμερα».

Ὁ κ. Ἀνδρέας Μπλάνος, Ὑπ/γος (ἐ.ἀ.), πρῶτον Δ/ντὴς Διεθνῶν Σχέσεων

ΓΕΕΘΑ καὶ δημοσιογράφος τοῦ Ἀχελῶος TV, ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Τὸ Μακεδονικὸ ζήτημα. Παρελθόν, παρόν καὶ μέλλον» καὶ

Ὁ κ. Λάμπρος Σκόντζος, θεολόγος - συγγραφέας ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Τὸ οὐκρανικὸ ζήτημα ὡς μείζον ἐκκλησιαστικὸ καὶ ἐκκλησιολογικὸ πρόβλημα. Προτάσεις».

Ἡ ἡμερίδα διεξήχθη ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ ὁμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν πρωτοπρ. Γεωργίου Δ. Μεταλληνοῦ καὶ κατέληξε στὰ παρακάτω Πορίσματα:

- Ἡ Ὁρθοδοξία, δηλ. ἡ ὀρθόδοξη πίστη καὶ ζωὴ, ὅπως βιώνεται στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ μάλιστα στὴν ἱστορικὴ τῆς σάρκα, τὴ ρωμαϊκὴ, ἑλληνορθόδοξη παράδοση, στέκεται κριτικά ἀπέναντι στὶς μεθοδευμένες ἐπιθέσεις τῆς Νέας Τάξεως πού ἀρνεῖται τὴν ἰδιοπροσωπία τοῦ ἔθνους μας καὶ στοχεύει στὴν εὐρύτερη ἀποδόμηση τῆς κανονικῆς δομῆς καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων τῆς Ἐκκλησίας στὰ πλαίσια τῆς ἀντιχρίστου ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποιήσεως. Ἡ Ὁρθοδοξία με εὐελκρῖνεια, χωρὶς φόβο καὶ ὑπεκφυγὲς δίδει σαφεῖς καὶ διαυγεῖς ἀπαντήσεις σὲ ὅσα τεκταινοῦνται με τὴν καθοδήγηση τοῦ ξένου παράγοντα μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν πατρίδα μας, με σκοπὸ τὴν ἀφύπνιση καὶ ἐγρήγορση τῶν ὀρθοδόξων. Ἔτσι :



1. Είναι άδικαιολόγητη ή έμμομή τών κρατούντων όλου του πολιτικού φάσματος για τροποποίηση τών σχέσεων Κράτους - Έκκλησίας στά πλαίσια τής αναθεωρήσεως του Συντάγματος, από τί στιγμή πού είναι ήδη διακριτοί οί ρόλοι Έκκλησίας - Πολιτείας και τό κράτος νομοθετεί έρήμην ή και έναντίον του δόγματος και του ήθους τής Έκκλησίας. Έξάλλου ή έλευθερία τής θρησκευτικής συνειδήσεως, πού προκύπτει από τήν όρθόδοξη πίστη και τίς ευαγγελικές αρχές τής θεοσδότου έλευθερίας του ανθρώπου, προστατεύεται από τό άρθρο 13. **Πίσω από τόν λεγόμενο χωρισμό Έκκλησίας - Πολιτείας ύποκρύπτεται ένας «κρυφός διωγμός», πού στοχεύει στό μαρασμό τής Έκκλησίας.** Άληθινή μεταρρύθμιση του κράτους δέν είναι ό χωρισμός Κράτους - Έκκλησίας, αλλά ή αντιμετώπιση τής γραφειοκρατίας, τής κομματοκρατίας και τής ήθικης διαφθοράς.

2. Στην εκκλησιαστική μας Παράδοση ή Ίερωσύνη και Βασιλεία ως ισότιμες συνεργάζονται για τό καλό τών πολιτών. Μέ τήν έθνική παλιγγενεσία έπανασυνδέεται Έθνος και Έκκλησία. Τό κράτος διοικήθηκε μέ τούς νόμους του Βυζαντίου (του Ρωμαίου), και όλα τά Συντάγματα, έπιβεβαιώνοντας τήν έπιθυμία τών Έλλήνων νά είναι στενά συνδεδεμένοι μέ τήν Έκκλησία, πανηγυρικά καθιέρωναν στην προμετωπίδα τους τήν επίκληση στην Άγία Τριάδα. Τό άρθρο 3 καθιερώνει δύο παράλληλα συστήματα σχέσεων Κράτους Πολιτείας πού είναι έτσι ρυθμισμένες, ώστε δέν έχουν ανάγκη επανακαθορισμού: Ένα σύστημα σχέσεων μέ τήν Έκκλησία τής Ελλάδος και ένα σύστημα όμοταξίας μέ τό Οικουμενικό Πατριαρχείο. Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 3 βάζει τό θεμέλιο

χωρισμού Κράτους - Έκκλησίας και μαζί μέ τήν προσθήκη περί «θρησκευτικής ουδετερότητας» θά έπιφέρει μιά άλλη έρμηνεία τής έννοίας τής «έπικρατούσης θρησκείας». **Μέ τήν νομοθεσία πού θά ακολουθήσει θά έπιχειρηθεί μιά αποεκκλησιαστικοποίηση τής δημόσιας ζωής και του Έθνους.**

3. Σ' αυτό τό πλαίσιο τής αποδομώσεως τών θεμελίων του έθνους μας έντάσσεται και ή απάλειψη από τό άρθρο 21 τής φράσεως ή «οικογένεια» **άποτελεί τό «θεμέλιο τής συντήρησης και προαγωγής του Έθνους».** Τό άρθρο αυτό λειτουργεί προστατευτικά και έγγυάται τόν πυρήνα τών διατάξεων του Άστικού δικαίου για τόν γάμο και τήν οικογένεια. Υπό νομική αλλά και υπό φιλοσοφική - κοινωνιολογική έννοια ό γάμος είναι θεσμός υπό τήν έννοια τής υπαγωγής δύο έτεροφύλων προσώπων σέ μιά ένωση, και λόγω τής αξίας του, του παρέχεται ιδιαίτερη προστασία. Τό δέ οικογενειακό δίκαιο έχει χαρακτηρηά έθνικό, διότι έπηρεάζεται από τά ήθη και τίς παραδόσεις του λαού και έχει δεχθεί έντονη τήν επίδραση τής Όρθοδόξου Έκκλησίας κατά τί διαμόρφωσή του.

Άπό τό 1982 και μετά, εισάγεται μέ σειρά νόμων ό πολιτικός γάμος, τό συναινετικό διαζύγιο, τό σύμφωνο συμβιώσεως κατ' αρχάς διαφορετικού φύλου και στή συνέχεια όμοφυλοφίλων προσώπων και άλλες αλλαγές στό νομικό καθεστώς προστασίας του γάμου. Τό Συμβούλιο τής Έπικρατείας βασιζόμενο στό άρθρο 21 έπαιξε διαχρονικά καταλυτικό ρόλο στην προστασία του γάμου και τής οικογένειας και δή τής πολύτεκνης. Προκειμένου νά προστατεύσει τό δικαίωμα έλευθερίας συνάψεως γάμου, σέ απόφασή του μιλάει για τό «θεσμό

του γάμου ως ήθικου και πνευματικού δεσμοῦ... πρὸς πραγμάτωση κοινού βίου» καὶ τὴν ὀφειλομένη ἀπὸ τὸ νόμο προστασία τῆς οἰκογένειας. Μὲ ἄλλες ἀποφάσεις του ἔκρινε ὡς ἀντισυνταγματικές διατάξεις πού θέσπιζαν δυσμενῆ φορολογικὴ ἐπιβάρυνση τῶν ἐγγάμων, ἀπαγόρευση διπλῆς καταβολῆς οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος στοὺς συζύγους. Ἐπίσης ἔκρινε ὡς ἀντισυνταγματικὴ τὴ μὴ χορήγηση τῆς ἰσόβιας σύνταξης τῆς θανούσης πολύτεκνης μητέρας στὸν ζῶντα σύζυγο, ἐπικαλούμενο τὴν προστασία τοῦ Συντάγματος γιὰ τὴν πολύτεκνη οἰκογένεια. Ἀκόμη λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τὸ δημογραφικὸ πρόβλημα, τὸ ΣτΕ προστατεύει μὲ ἀποφάσεις του τὴν παιδικὴ ἡλικία καὶ τὴ μητρότητα. Πιστεύουμε ὅτι καὶ μετὰ τίς καταπληκτικὲς ἀποφάσεις γιὰ τὸν ὀρθόδοξο χαρακτῆρα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, τὸ ΣτΕ θὰ παραμείνει πυλώνας δημοκρατίας καὶ προστασίας τῶν θεμελίων τοῦ Ἔθνους.

4. Φοβερὲς συνέπειες ἀκολουθοῦν τῆ Σύνοδο τῆς Κρήτης. Μὲ τὸν τρόπο συγκροτήσεώς της καὶ τίς ἀποφάσεις της **τραυματίστηκε ἡ πανορθόδοξη ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ὄφελος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.** Μετὰ τῆ Σύνοδο αὐτὴ ἀλλοιώνεται τὸ Συνοδικὸ σύστημα καὶ ἀναπτύσσεται ἡ **νέα οἰκουμηνιστικὴ θεωρία τοῦ «Πρώτου ἀνευ ἴσων».** Ἀκολουθοῦν διαιρέσεις, θυελλώδεις ἀντιδράσεις ἐπισκόπων, μονῶν, κληρικῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ γιὰ ὅσα ἔγιναν στὴ Σύνοδο.

Ἀπὸ πλευρᾶς τῶν συντελεστῶν τῆς Συνόδου γίνονται προσπάθειες:

α) Προβολῆς τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης ὡς μεγάλου γεγονότος.

β) Μέσῳ τῆς ὕλης τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν γίνεται προπαγάνδα ὑπὲρ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῶν ἀπο-

φάσεων τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης.

γ) Γίνεται προσπάθεια νὰ γίνουν ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος οἱ ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης.

δ) Μὲ τίς ἀποφάσεις της ἡ Σύνοδος τῆς Κρήτης συνεργεῖ στὴν παγκόσμια ἐξάπλωση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Λύση γιὰ τὰ ἀδιέξοδα, πού δημιουργήθηκαν, ἀποτελεῖ ἡ σύγκληση Πανορθόδοξου Συνόδου γιὰ τὴν καταδίκη τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης.

5. Ἡ ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας μας ἀποδεικνύεται εὐκόλα ἀπὸ τίς ἀρχαιολογικὲς ἀνασκαφές, ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ τὰ ἔθιμα τῶν Μακεδόνων, ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ της ὄρια ὅπως διαμορφώθηκαν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Φιλίππου τοῦ Β' καὶ ἀπὸ τὴ διαχρονικὴ συμμετοχὴ τῶν Μακεδόνων στοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες. Οἱ γείτονες μας στὰ Βαλκάνια ἐδῶ καὶ 140 χρόνια μηχανορραφοῦν παραχαράσσοντας τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια καὶ διεκδικώντας ἐδάφη τῆς Μακεδονίας. Ὁ Κροάτης Τίτο τὸ 1944 δημιούργησε τὴ λεγόμενὴ «μακεδονικὴ ἐθνότητα» καὶ τὴν «Ὁμόσπονδη λαϊκὴ δημοκρατία τῆς Μακεδονίας», τὸ κρατίδιο τῶν Σκοπίων. Μετὰ ἀπὸ προπαγάνδα δεκαετιῶν, ὅπου τὰ Σκόπια διεκδικοῦσαν τὴν ὀνομασία «Μακεδονία» πρὶν τέσσερις μῆνες, κατόπιν πρωτοφανῶν μεθοδεύσεων, ἡ **Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων κύρωσε τὴν ἐπαίσχυντη Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν** χαρίζοντας στὰ Σκόπια τὴν ὀνομασία «Βόρεια Μακεδονία». Ἡ συμφωνία αὐτὴ ὄχι μόνον δὲν ἀποτελεῖ λύση ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα μ' αὐτὴν **εἰσερχόμαστε σὲ ἓνα ἐπικίνδυνο στρατηγικὸ ἀνταγωνισμό μεταξύ Δύσης καὶ Ἀνατολῆς.** Οἱ ἐπικυρίαρχοι Εὐρωπαῖοι ὑπονομεύουν μὲ τὴ Συμφωνία αὐτὴ τὴν ἐθνικὴ ταυτότητα καὶ ἀσφάλεια τῆς Ἑλλάδος.



Ἐπομένως ἡ ἐπιλογή ἀπό μέρους μας ἄρνησης καί μίσους γιά τήν ἐθνική μας ταυτότητα θά ὀδηγήσει σέ ἄλλα ἐπικίνδυνα ἀδιέξοδα καί νέες πιθανές παραχωρήσεις.

Ὁ ἑλληνικός λαός ἀπορρίπτει τή Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν καί τό ἀπέδειξε μέ τά πολυάριθμα συλλαλητήρια σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα, δίνοντας τό μήνυμα ἀρνήσεως τόσο τῆς διαστρεβλώσεως τῆς ἱστορίας μας ὅσο καί τῆς καλλιέργειας τοῦ ἐθνομνημονίου. Πολλοί καθηγητές καί διεθνολόγοι ἐπισημαίνουν ὅτι εἶναι προβληματική καί ἄκυρη ἡ Συμφωνία αὐτή. Ἐκεῖνο πού ἀπαιτεῖται σήμερα εἶναι τό **γενναῖο φρόνημα**, ἡ ἀνδρεία, ἡ ἀνιδιοτέλεια καί ἡ **αὐτοθυσία πού μποροῦν νά ἀναχαιτίσουν τήν νεοταξική ἰσοπέδωση τῶν πάντων. Νά συνεχισθεῖ ὁ ἀγώνας γιά τήν ἀκύρωση τῆς Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν.**

6. Σέ ὅλο τό ἀρνητικό κλίμα τῆς παντοδαπῆς συγχύσεως σέ ἐθνικό καί οἰκουμενικό ἐπίπεδο, προστέθηκε καί τό **θέμα τῆς χορηγήσεως τοῦ Αὐτοκεφάλου στήν Οὐκρανική Ἐκκλησία.** Μετά τήν ἀπομάκρυνση τῶν κομμουνιστῶν ἀπό τήν Οὐκρανία, κατά τή δεκαετία τοῦ 1990 φιλόδοξοι κληρικοί δημιούργησαν σχισματικές «ἐκκλησίες». Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο χωρίς τή συμμετοχή ἢ ἔστω τή σύμφωνη γνώμη τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, χορήγησε αὐτοκεφαλία στήν Οὐκρανική Ἐκκλησία παρά τό γεγονός ὅτι ἡ κανονική Ἐκκλησία δέν τή ζήτησε. Καταφρονώντας τό συνοδικό πολίτευμα καί τίς ἀρχές τοῦ Κανονικοῦ δικαίου συνάσπισε τίς σχισματικές παρατάξεις τίς

ὁποῖες ἀναγνώρισε ὡς κανονική Ἐκκλησία καί κατέστησε «σχισματική» τήν κανονική Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας. Ἔτσι δημιούργησε χειρότερη κατάσταση καί διετάρραξε τήν ἐνότητα τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, δημιουργώντας νέο σχίσμα μεταξύ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ἀποκαθιστώντας τούς σχισματικούς καί αὐτοχειροτόνητους ἐπισκόπους. **Μόνη λύση γιά νά θεραπευθεῖ τό τραῦμα τῶν πολλῶν σχισμάτων εἶναι ἡ ἀνάκληση τοῦ Τόμου Αὐτοκεφαλίας καί ἡ ἐξέταση χορηγήσεώς της ἀπό Πανορθόδοξο Σύνοδο.**

Τό θέμα τῆς σημερινῆς ἡμερίδας ἦταν «ἡ Ὁρθοδοξία ἀπέναντι στή σύγχρονη ἄρνηση». Ἀναλύθηκαν τέσσερα ἐπί μέρους θέματα, πού ἀνέπτυξαν οἱ ἔγκριτοι ὁμιλητές, τούς ὁποίους θερμοτάτα εὐγνωμονοῦμε καί εὐχαριστοῦμε.

Σήμερα στήν πνευματική μας φάρετρα ἔχουμε ἀποσαφηνισμένα τά αὐτονόματα ἄλλωστε, ἐπιχειρήματα, πού μποροῦν νά μᾶς χρησιμεύσουν, πάντοτε κρατώντας τήν ἐν Χριστῷ διάκριση, **γιά τήν καλή ὁμολογία πού ἀπαιτεῖ ἀπό ὅλους ἐμᾶς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὥστε νά εἴμαστε ὄντως τά φωτόμορφα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας Του μέ ζωντανές ἐλπίδες ζωῆς αἰωνίου.**

Ταπεινῶς φρονοῦμε, ὅτι οἱ πολλές πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί οἱ διάπυρες εὐχές τῶν ἐπωνύμων ἀλλά καί ἀνωνύμων ἀναρίθμητων ἀγίων μας μποροῦν νά ἀκυρώσουν τά σκοτεινά σχέδια τῆς Νέας Ἐποχῆς καί νά καταστήσουν ξανά τήν πατρίδα μας πνευματικό ἐν Χριστῷ φάρο τῆς οἰκουμένης.



«... ΤΟΝ ΒΛΑΣΦΗΜΟ ΟΥΤΕ Η ΓΗ ΔΕΝ ΤΟΝ ΔΕΧΕΤΑΙ»

του κ. Δημητρίου Νατσιού, δασκάλου

«Αν ύβρῖσεις τὴν μάνα μου καὶ τὸν πατέρα μου, σὲ συγχωρῶ,

ἂν βλασφημήσεις τὴν Παναγία καὶ τὸν Χριστό, δὲν ἔχω μάτια νὰ σὲ δῶ»

(Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός)

- Ἀποτυχημένοι διανοούμενοι, πανεπιστημιακοὶ μὲ προσόντα ἀκρίδας, ἐκκλησιομάχοι, καντιποτένιοι νεοσταλινικοί, ἡμιαθεῖς, μετατρέπουν τὴν πατρίδα σὲ «ράκος ἀσθμαῖνον», σὲ ρημαδιό. Ἄνοιξαν τὶς φυλακὲς -ὁ νόμος τοῦ ἀπίθανου αὐτοῦ τύπου Παρασκευόπουλου- καὶ ἀμόλησαν στυγεροὺς ἐγκληματίες γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργο τους, τὶς ἀνομίες τους.

- Ὁ Κουφοντίνας, τρισάθλιο ὑποκείμενο, δολοφόνος ἀμετανόητος, λὲς καὶ ὑπηρετοῦσε τὴν θητεία του σὲ στρατόπεδο νεοσυλλέκτων, ἔπαιρνε ἄδειες καὶ προκλητικά, σεργιανοῦσε γιὰ ψώνια στὴν ἀγορὰ τῆς Ἀθήνας. (Καὶ ὁ γιός του, τὸ ζαγάρ', «νὰ βγάξει τὴν γλώσσα» στοὺς διαφωνοῦντες ἢ νὰ ἐλεεινολογεῖ καὶ νὰ εἰρωνεύεται ὅσους συμμετεῖχαν στὰ ἐθνικὰ συλλαλητήρια κατὰ τῆς προδοσίας τῆς Μακεδονίας μας).

- Τώρα ἐτοιμάζονται νὰ καταργήσουν τὰ ἄρθρα τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα ποὺ ἀφοροῦν στὴν κακόβουλη βλασφημία, στὴν καθύβριση θρησκευμάτων καὶ στὴν περιύβριση τῶν νεκρῶν. Καὶ ποιά «θεῖα» βλασφημοῦνται στὴν πατρίδα μας; Τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας μας. Οὔτε ὁ Μωάμεθ οὔτε ὁ Βούδας βλασφημοῦνται. Καὶ τί θὰ συμβεῖ; «Χαῦνοι ὀρνεοκέφαλοι (θὰ) βυσοδομοῦν. Σκυλοκοῖτες καὶ νεκρόσιτοι κι ἐρεβομανεῖς (θὰ) κοπροκρατοῦν τὸ μέλλον». (Ελύτης, *Τὸ Ἄξιόν ἐστι*). Ὅλα τὰ κατακάθια καὶ τὰ δυσώδη περιθώρια τοῦ τόπου, ἐλεύθε-

ροι πλέον, θὰ βλασφημοῦν τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερά μας. Οὔτε «φύλλο συκῆς» πλέον δὲν κρατοῦν οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ «ῶν ὁ Θεὸς ἢ κοιλία». **Ἡ Ἑλλάδα μας, ἂν συνεχιστεῖ αὐτὸ τὸ κακό, ὀδηγεῖται σὲ ἱστορικὴ εὐθανασία.**

- Ξεκίνησε μὲ ἕναν ἅγιο Κυβερνήτη, ποὺ τὴν ἀνέστησε, ποὺ πίστευε πῶς «... ἂν ἡ παροῦσα γενεὰ δὲν ἐνδυναμωθεῖ ἀπὸ ἀνθρώπους μορφωμένους ἐν καλῇ διδασκαλίᾳ καὶ μάλιστα πρὸς τὸν κανόνα τῆς ἁγίας ἡμῶν πίστεως καὶ τῶν ἠθῶν μας, θὰ εἶναι δυσοίωνα τὸ μέλλον της καὶ ἡ διακυβέρνησίς της ἀδύνατη». (Ι. Καποδίστρια, *Κείμενα*, «ΟΕΔΒ», σελ. 75). Ἡ Ἑλλάδα μας, ἡ ὁποία, διὰ στόματος τοῦ στρατηγοῦ Μακρυγιάννη, ὁμολογοῦσε ὅτι « τὸν Χριστὸν φοβόμαστε καὶ αὐτεῖνη ἢ θρησκεία μᾶς λευτέρωσεν καὶ βγήκαμε εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ κόσμου», αὐτὴ ἡ Ἑλλάδα κατασπαράσσεται, ὀδηγεῖται στὸν τάφο ἀπὸ τὰ ἀπολειψαδιά τοῦ μαρξισμοῦ, ἀπὸ τσιράκια τοῦ διαβόλου. Ποιοί; Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, πάλαι ποτὲ λαὸς ἀρχοντικός, «διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητας, κατὰ θεῖαν πρόνοιαν» (ἅγιος Νεκτᾶριος), χλεῦπ τῆς Οἰκουμένης καὶ παλιοπάθα τῶν ἐθνῶν. Κατήργησαν τὸν Ἐθνικὸ Ὑμνο στὸ δημοτικὸ σχολεῖο, μετέτρεψαν τὴν γιορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, σὲ ἀργία, «λέρωσαν» τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν τὸ ὁποῖο κατάντησε προπαγάνδα τῆς πανθρησκείας, πρόδωσαν τὴν Μακεδονία, ξηλώνουν ἀπὸ τὴν Ἱστορία τὸ Εἰκοσιένα καὶ τὸν Μακεδονικὸ Ἄγωνα, τί ἔμεινε γιὰ νὰ θυμίζει ὅτι τοῦτος ὁ τόπος εἶναι τῶν Ἑλλήνων; Μαγαρίζουν τὴν Παράδοσή μας καὶ μένουμε μὲ τὰ μνημόνια καὶ τὴν ἀνικανότητά τους. Ὅλων...



• Καὶ ὁμως δὲν πέρασαν πολλὰ χρόνια ποὺ ὁ λαὸς μας εἶχε σέβας. Ποὺ θεωροῦσε ἀδιανόητη τὴν βλασφημία. Θὰ ἀναφερθῶ σὲ δύο ἐπεισόδια ἀπὸ τὴν πρόσφατη Ἱστορία μας, ποὺ παραπέμπουν στὴν ἀδυσώπητη φράση τοῦ Σεφέρη «νὰ νοσταλγεῖς τὸν τόπο σου, ζώντας στὸν τόπο σου, τίποτε δὲν εἶναι πιὸ πικρὸ». Καὶ τόπος εἶναι οἱ ἄνθρωποι, ποὺ κάποτε μοσχοβολοῦσαν σὰν τὸ Τίμιο Ξύλο καὶ τώρα γεμίσαμε δίποδες ἀναθυμιάσεις. Τὸ πρῶτο εἶναι ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ βιβλίο τοῦ Χρήστου Σαμουηλίδη, Κιλκισιώτη συγγραφέα, «Τὸ χρονικὸ τοῦ Κάρς», στὸ ὁποῖο περιγράφει τὰ πάθια, τοὺς καημοὺς καὶ τὶς σφαγὲς τῶν Ἑλλήνων τοῦ Καυκάσου καὶ τὴν μετεγκατάστασή τους στὴν Ἑλλάδα, ὅσων γλύτωσαν ἀπὸ τὸν αἰμοσταγῆ Κεμάλ.

Ἡ σκηνὴ εἶναι ἀπὸ τὸν ἐρχομὸ τῶν πλοίων γιὰ τὸ «νόστιμον ἡμᾶρ». «Ἐκείνη τὴν στιγμή κατέφθασαν στὸ λιμάνι καὶ δύο ἄνδρες τοῦ κλιμακίου τῆς Μίσιας (=ἡ ἑλληνικὴ ἀποστολὴ ποὺ θὰ μετέφερε τοὺς πρόσφυγες στὴν πατρίδα). Ὁ ἓνας βλέποντας τὴν κατάστασι ἐκνευρίστηκε τόσο πολὺ ὥστε ἄρχισε νὰ βρίζει Χριστοὺς καὶ Παναγίες. Μόλις τὸν ἄκουσαν οἱ πρόσφυγες, ποὺ δὲν ἦταν συνηθισμένοι οὔτε νὰ λένε οὔτε νὰ ἀκοῦνε παρόμοιες βρισιές, ἔγιναν ἔξαλλοι καὶ στράφηκαν ἐναντίον τοῦ ὑβριστῆ, παρ' ὅλο ποὺ εἶδαν ὅτι ἦταν ὑπερασπιστὴς τους. Τὸν ἄρπαξαν καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν δέρνουν ἄγρια». (σελ. 249).

• Οἱ ἀγαθοὶ ἐκεῖνοι Ρωμοί, τί ἔκαναν; Ἐφάρμοσαν τὴν ἐντολὴ τοῦ ἀγίου Χρυσοστόμου: «Κὰν ἀκούσης τινὸς ἐν ἀμφοδῶ (=σὲ δρόμο) ἢ ἐν ἀγορᾷ βλασφημοῦντος τὸν Θεόν... ράπισον αὐτοῦ τὴν ὄψιν, σύντριψον τὸ στόμα... ἀγιάσόν σου τὴν χεῖρα» (πρὸς Ἀνδριάντας, α΄).

• Τὸ δεύτερο: «Στὸν ἐπικὸ πόλεμο τοῦ 1940 ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς διακρινόταν

γιὰ τὴν εὐσέβειά του. Στὸ μέτωπο ἡ βλασφημία εἶχε καταργηθεῖ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς στρατιῶτες μας, ποὺ ἀγωνίζονταν μὲ δυνατὴ πίστη στὸν Θεὸ καὶ κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Δυστυχῶς ὑπῆρχαν καὶ οἱ θλιβερὲς ἐξαιρέσεις. Τὸ πιὸ κάτω περιστατικὸ ἀποτελεῖ φοβερὸ δεῖγμα παραδειγματικῆς τιμωρίας ἐνὸς βλάσφημου. Τὸ διηγεῖται ὡς αὐτόπτης μάρτυρας ὁ μακαριστὸς ἀρχιμανδριτὴς Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος, ποὺ τότε ὑπηρετοῦσε ὡς λοχίας τοῦ τάγματος τῶν εὐζώνων».

«Ἦταν ἡ 27η Δεκεμβρίου 1940, τότε ποὺ οἱ Ἕλληνες ἀγωνίζονταν τὸν ἐνδοξότερο ἀγῶνα τῆς πατρίδας. Ἡ μάχη ἐμαίνετο στὸ Τεπελένι. Μεταγωγικὰ μετέφεραν πυρομαχικὰ στοὺς μαχόμενους. Καθ' ὁδὸν συναντοῦν τραυματῖα μὲ τραῦμα στὴν κνήμη. “Κουράγιο, συνάδελφε, τοῦ λένε. Θὰ γυρίσουμε καὶ θὰ σὲ πάρουμε”. Ἐκεῖνος βλασφήμησε τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας. Στὸ ἄκουσμα τῆς βλασφημίας ἔφριξαν οἱ στρατιῶτες, διότι ἐκεῖ ἡ βλασφημία εἶχε κοπεῖ ἐντελῶς. “Συνάδελφε, τοῦ λένε, μὴ βλασφημεῖς! Πὲς “Παναγία, βόηθα”. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐξακολούθησε νὰ βλασφημεῖ συνεχῶς.

• Ὅταν ἐπέστρεψαν, τὸν βρῆκαν πεθαιμένο. Λυπήθηκαν κατάκαρδα γιὰ τὴν ψυχὴ του, διότι ἔφυγε μὲ αὐτὸν τὸν ἀμετανόητο τρόπο. Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε ἱερέας στὸ σύνταγμα, ἔσκαψαν πρόχειρα μὲ τὶς ξιφολόγχες τους καὶ τὸν ἔθαψαν. Ἐκαμαν τὸν σταυρὸ τους καὶ ἔφυγαν. Ἀλλὰ μόλις ἀπομακρύνθηκαν γύρω στὰ εἴκοσι μέτρα, ἔρχεται μία ὀβίδα ἀπὸ τὸ Τεπελένι, τὸν ξεθάφτει καὶ τὸν πετᾷ δέκα μέτρα μακριά! Ἐπεσαν οἱ ἄνδρες κάτω νὰ προφυλαχθοῦν. Κατάλαβαν ὅτι ἡ ὀβίδα ἦταν σταλμένη γιὰ τὸν βλάσφημο. Τὸν ἔχωσαν ξανά στὸν λάκκο ποὺ ἄνοιξε ἡ ὀβίδα καὶ ξεκίνησαν νὰ φύγουν.

• Μόλις έφθασαν στὰ εΐκοσι μέτρα, έρχεται δεύτερη όβίδα και με τον ίδιο τρόπο τον ξεχώνει και τον πετὰ δέκα μέτρα μακριά! Τότε κατάλαβαν ότι τον βλάσφημο ούτε ή γή δεν τον δέχεται. Τον

παράτησαν άταφο και έφυγαν...

• Φόβος και τρόμος τους κατέλαβε, όχι μόνο αυτούς άλλα όλο τον εκεί στρατό. Ό γραφών ήταν εκεί αυτόπτης μάρτυρας». (Βιβλίο, *Τò Θαύμα των Έλλήνων του '40*).



ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΠΩΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ Ο ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ*

του κ. Γεωργίου Τάτσιου, Προέδρου τής Π.Ο.Π.Σ.Μ.**

«Βρισκόμαστε σήμερα έδω για να δοθεί ένα τέλος στον εφιάλτη που ζούμε τον τελευταίο χρόνο. Τά περσινά μεγαλειώδη συλλαλητήρια καθυστέρησαν τήν παράδοση του ίερού όνόματος τής Μακεδονίας. Τό σημερινό γίνεται για να τήν άποτελειώσει. [Σημ. «Π»: για να καταφέρει, δηλαδή, τελειωτικό κτύπημα στην προσπάθεια να προδοθεί ή Μακεδονία] Οί μακεδονικές οργανώσεις εξαντλούμε **όλα** τά νόμιμα μέσα για τήν άποτροπή τής έθνικης τραγωδίας. Οί μέρες που ζούμε μοιάζουν με τίς ήμέρες τής άμαχητί παράδοσης τής Ανατολικής Θράκης τό 1922.

Ή έκπεφρασμένη βούληση του λαού για μή παραχώρηση του όνόματός μας φαίνεται με 240.000 ύπογραφές, 43 ψηφίσματα Δημοτικών Συμβουλίων τής Μακεδονίας, ψηφίσματα έκατοντάδων θεσμών και φορέων, ψηφίσματα τής Ίερής Κοινότητος του Άγίου Όρους και Μητροπολιτών. Έκτός από τά δύο μεγαλειώδη συλλαλητήρια σε Θεσσαλονίκη και Άθήνα πραγματοποιήθηκαν περισσότερα από 150 σε Ελλάδα και Έξωτερικό. Δυστυχώς ή ελληνική σημαία και ή αγάπη για

τήν Πατρίδα αντιμετώπιστηκε από τους πραιτωριανούς τής κυβέρνησης με τόνους χημικών και βία. Τό φρόνημα όμως των Έλλήνων δεν κάμπτεται.

Ή παραχώρηση του ίερού όνόματος τής Μακεδονίας ήταν άδιανόητη για τους Έλληνες και ξένους πολιτικούς άρχηγούς τό 1992. Ή σημερινή κυβέρνηση ακολουθεί δική της άτζέντα, έξυπηρετεί **ξένα συμφέροντα** και άδιαφορεί για τήν έκπεφρασμένη βούληση του Έλληνικού λαού. Εΐναι βέβαιο ότι ή χώρα διέρχεται μακρά περίοδο πρωτοφανούς πολιτειακής άνωμαλίας με κύρια έκφανση τό έλλειμμα Δημοκρατίας. Ή κυβέρνηση πράττει αντιδημοκρατικά άρνούμενη να κάνει ένα **τίμιο δημοψήφισμα**. Καταχρᾶται τήν κρατική έξουσία και σφετερίζεται τήν λαϊκή κυριαρχία. Ή «συμφωνία» των Πρεσπών εΐναι παράνομη. Ή Δικαιοσύνη όφείλει να επέμβει. Ευτυχώς υπάρχουν δικαστές όπως ό Σύμβουλος Έπικρατείας ό κ. Ποταμιᾶς. **Παραχώρηση όνόματος σημαίνει παραχώρηση έδαφους και άποτελεί ποινικό άδίκημα**. Τό είπαμε προς όλους τους Βουλευτές με νόμιμο τρόπο άποστέλλοντας σε αυτούς

* Όμιλία στο άνεπανάληπτο Συλλαλητήριο για τί Μακεδονία μας στις 20 Ίανουαρίου 2019, στην Άθήνα.

** Πανελλήνια Όμοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων.



ἐξώδικες δηλώσεις τόν Μάρτιο του 2018. Κανείς τους δέν μπορεί νά ἐπικαλεῖται ἄγνοια στό μέλλον.

Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τήν ἀξιωματική ἀντιπολίτευση, ἡ ἡγεσία τῆς ὁποίας δηλώνει ὅτι διαφωνεῖ ὡς πρὸς τήν Γλώσσα καί τήν Ταυτότητα, ἀλλά εἶναι εὐχαριστημένη μέ μιά σύνθετη ὀνομασία μέ τήν χρήση τοῦ ὄρου «Μακεδονία», πού συνιστᾶ ἐπίσης παράδοση τοῦ ἱεροῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας. Νά τούς θυμίσουμε ὅτι τά περσινά μεγαλειώδη συλλαλητήρια (ὅπως καί τό σημερινό) δέν ἔγιναν γιά τήν Γλώσσα καί τήν Ἐθνικότητα, ἀλλά γιά τό **ὄνομα, τό ὁποῖο περιλαμβάνει τά πάντα**. Ἄν δέ δοθεῖ αὐτό, τότε δέν δίνεται **τίποτα**.

- Ὡς πότε θά γίνονται πολιτικά παιχνίδια στήν πλάτη τοῦ λαοῦ;
- Ὡς πότε τά οἰκονομικά σκάνδαλα (βλέπε Siemens) καί οἱ ἐκβιασμοί θά ὑπερισχύουν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος;
- **Γιατί οἱ πράξεις τῶν πολιτικῶν ἐξυπηρετοῦν ξένα συμφέροντα κι ὄχι τῆς Ἑλλάδας;**

Μέ τήν ὑπογραφή τῆς «**συμφωνίας**» ἔχει ξεκινήσει ὁ ἀκρωτηριασμός τῆς **Πατρίδας μας**. Αὐτονομιστικές ὀργανώσεις ξεφυτρώνουν σάν τά μανιτάρια στήν Μακεδονία μας. Τίς ἰδρύουν οἱ ἴδιοι καί οἱ ἴδιοι, γιά νά δημιουργήσουν τίς προϋποθέσεις διεκδίκησης **δῆθεν** «μακεδο-

νικῆς» μειονότητας ἐντός Ἑλλάδος. Ἡ παρανοϊκή «**συμφωνία**» τῶν Πρεσπῶν αὐξάνει τά φαινόμενα ἀκραίων ἐξάρσεων στό κράτος τῶν Σκοπίων, δυναμιτίζει τίς ἀρμονικές σχέσεις μεταξύ τῶν δύο λαῶν καί συμβάλλει στήν ἀποσταθεροποίηση τῶν Βαλκανίων βάζοντας τά θεμέλια γιά τήν ἐπικείμενη ἀλλαγὴ συνόρων. Ἀπό τήν ἄλλη τά τύμπανα τοῦ πολέμου ἡχοῦν ὄλο καί πιό δυνατά ἐξ Ἀνατολῶν. Οἱ διεθνεῖς συμμαχίες **δέν** εἶναι μέ τό μέρος μας. Ποτέ δέν ἦταν. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὀφείλουμε νά προστατεύσουμε τήν Μακεδονία, διότι ἀκολουθεῖ τό Αἰγαῖο, ἡ Ἡπειρος, ἡ Θράκη καί ἡ Κύπρος.

Οἱ βουλευτές ὀφείλουν νά ἐκφράζουν τόν λαό κι ὄχι τήν προσωπική τους ἄποψη. Καμμία κυβέρνηση δημοκρατικοῦ πολιτεύματος δέν ἔχει λευκή ἐπιταγή, γιά νά ἀποφασίζει γιά κρίσιμα ἐθνικά θέματα, εἰδικά ὅταν ἀντιμετωπίζει **πρωτοφανεῖς** ἀντιδράσεις, ὅπως ἡ σημερινή συγκέντρωση. Ὁ Ἀλέξης Τσίπρας ὀφείλει νά παραδεχτεῖ τό λάθος του **σήμερα**. Ἄν ἀδιαφορήσει μετά καί τό σημερινό μεγαλειώδες συλλαλητήριο, τότε **ὄλοι** οἱ Ἕλληνες περιμένουμε ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας νά πράξει τό αὐτόνοπτο. Δέν ἀρκεῖ ἀπλά νά μὴν ὑπογράψει τήν «**συμφωνία**». Καλεῖται νά παραιτηθεῖ, γιά νά λυθεῖ ὁ γόρδιος δεσμός

Κ Α Λ Ε Σ Μ Α

**Ὅλοι οἱ Ἕλληνες στό χωριό Ψαράδες Πρεσπῶν
τὴν Κυριακή στίς 16.6.2019 στίς 4 μ.μ.**

Ἡ Πανελλήνια Ὁμοσπονδία Πολιτιστικῶν Συλλόγων Μακεδόνων (Π.Ο.Π.Σ.Μ.) σέ συνεργασία μέ τόν Λῆμο Πρεσπῶν καί τούς τοπικούς πολιτιστικούς συλλόγους προσκαλοῦν ὄλους τούς Ἕλληνες στήν 4η Πανελλήνια Συνάντηση Μακεδόνων, πού θά πραγματοποιηθεῖ στούς Ψαράδες Πρεσπῶν τὴν Κυριακή 16.6.2019 στίς 4 μ.μ.

Σημ. «Π»: Τὴν ἴδια ἡμερομηνία πέρυσι ὑπεγράφη ἡ προδοτικὴ «**Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν**».

της αυταρχικής κυβερνητικής πολιτικής και να συμβάλει στην αποκατάσταση της Δημοκρατίας στη χώρα μας. Έτσι θα γραφεί τό όνομά του δίπλα στα όνόματα των μεγαλύτερων Έλλήνων που πέρασαν από τόν εύλογημένο τούτο τόπο.

Σήμερα αρχίζει ό **πραγματικός** άγώνας. Από σήμερα **όλοι** οί Έλληνες δηλώνουν **Μακεδόνες** και δηλώνουμε έτοιμοι να υπερασπιστούμε μέ κάθε νόμιμο τρόπο

τήν πατρίδα μας.

Άν όχι **τώρα ... πότε;**

Άν όχι **έμεϊς ... ποιοί;**

Άν όχι **έδω ... ποϋ;**

Έχουμε καθήκον στους νεκρούς ήρωές μας, στα άγέννητα παιδιά μας, στους έαυτούς μας, στις οικογένειές μας, στα πιστεύω μας και στην Πατρίδα μας.

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΔΑ

ΖΗΤΩ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ



Στή φετεινή επέτειο της 25ης Μαρτίου άκούστηκε και μία παραλλαγή τού «Μακεδονία ξακουστή», προσαρμοσμένη στην σημερινή πραγματικότητα της προδοσίας των Πρεσπών:

*Μακεδονία ξακουστή,
του Αλεξάνδρου ή χώρα,
σε πούλησαν στους Σκοπιανούς
και κλαΐμε όλοι τώρα.*

*Ήσουν και θά 'σαι έλληνική,
Έλλήνων τό καμάρι,*

*και δέν θά έπιτρέψουμε
κανέναν να σε πάρει.*

*Οί Μακεδόνες δέν μπορούν
να ζουνε σκλαβωμένοι,
ή συμφωνία των Πρεσπών
θά πάει πεταμένη*

Η Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Για τήν άποστολή της συνδρομής σας (έσωτερικού 10 €, έξωτερικού 30 € και Κύπρου 15 €) μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σε δύο τεύχη της Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποια έχει χαμπλότερο ταχυδρομικό τέλος από τις άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή να καταθέσετε χρήματα σε έναν από τούς κατωτέρω δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, αναγράφοντας καθαρά τό όνοματεπώνυμό σας, έτσι όπως αναφέρεται στην έτικέτα τού περιοδικού, που λαμβάνετε.

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 (BIC) ETHNGRAA και Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454 BIC .. CR BA GR AA

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στη διάρκεια τού έτους τή συνδρομή σας στην Παρακαταθήκη, άγνοηστε τήν ταχυπληρωμή, που θά βρείτε για δεύτερη φορά εντός τού περιοδικού.

Η άποστολή των άποδείξεων σε όσους έστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τό χρόνο.

Παρακαλούμε στό έντυπο της ταχυπληρωμής να γράφετε **καθαρά** στη θέση «Άποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στην έτικέτα της Παρακαταθήκης, που λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεϊς στην έτικέτα στον φάκελο της Παρακαταθήκης και άλλα έσεις στην ταχυπληρωμή, που μās στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλούμε επίσης να γράφετε τό τηλέφωνό σας.



ΚΑΤΕΒΑΣΤΕ ΤΟ ΣΠΟΤ ΠΟΥ ΦΤΗΝΑΙΝΕΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ*

του κ. Γ. Παπαδόπουλου-Τετράδη, δημοσιογράφου

Ένα ολόκληρο προεκλογικό σπώτ με τον πρωθυπουργό να προσβάλλει βάνουσα την έννοια της πατρίδας προβάλλεται από προχτές και δέν ιδρώνει κανενός τό αυτί. Απόδειξη ότι ή έχπαιδευτική αποδόμηση της πατρίδας στή συνείδηση των Έλλήνων πέτυχε τό στόχο της. **Έχει κάνει τούς Έλληνες κάτοικους χώρου και όχι χώρας.** Τέτοιους, πού κανείς δέ μοιάζει νά προσβάλλεται από τίς νέες άμορφωσιές του πρωθυπουργού γιά τόν τόπο.

Στό σπώτ πού παίζεται διαρκώς στήν τηλεόραση με τίτλο ΠΑΤΡΙΔΑ, ό πρωθυπουργός, πού δέν έχει ιδέα από πατρίδα, τό άποδεικνύει κι όλας με τίς θολοδιεθνιστικές άρλουμπολογίες του. Καί μās περιγράφει με στόμφο και έπιθετικότητα:

«Πατρίδα δέν είναι οί κραυγές των πατριδοκάπηλων. Πατρίδα είναι οί άνθρωποι πού ζοϋν σ' αυτήν την πατρίδα. Πατρίδα είναι κι εκεί πού οί πολλοί μπορούν να ζοϋν με αξιοπρέπεια. Πατρίδα είναι εκεί όπου οί εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα, όχι εκεί πού ξεζουμίζονται με 12ωρα και 300 ευρώ. Πατρίδα είναι εκεί όπου Υγεία και Παιδεία είναι καθολικό δικαίωμα, όχι εκεί πού είναι προνόμιο των λίγων. Εκεί όπου ή νέα γενιά έχει προοπτική, πού μπορεί να όνειρεύεται μία καλύτερη ζωή. Πατρίδα είναι εκεί όπου τό μέλλον της μπορεί να τό όρίζει ό ίδιος ό λαός, όχι εκεί πού βασιλεύει τό ψέμα, ή προπαγάνδα, ή οικογενειοκρατία. Γι' αυτήν την πατρίδα εμείς θα δώσουμε τί μάχη».

Γιά όποιο δέν κατάλαβε, **τό κήρυγμα του πρωθυπουργού είναι άκριβώς πάνω στην Τρίτη** [σημ. «Π»: Κομμουνι-

στική] **Διεθνή.** **Όπου «εμείς δέν έχουμε πατρίδα ούτε άγίους με σπαθιά, μόν' έχουμε τά δύο μας χέρια πού μās ζοϋν απ' τί δουλειά».** Καί έπειδή δέν έχουμε πατρίδα παρά τό μόνο ιδανικό μας είναι ή δουλειά, και νά περνάμε καλά, όπου υπάρχει ευημερία και δουλειά είναι πατρίδα μας. Αυτό λέει στό λαό ό πρωθυπουργός της χώρας, πού του ζητάει να τόν ψηφίσει!

Έπειδή όμως πατρίδα δέν είναι μόνο ή ευημερία, όπως τί θέλει τό σπώτ με τί φραγκοφονιάδικη διήθεν μαρξιστική άμορφωσιά κι αυτού και του διαφημιστή του, δέν υπάρχει λαός στον κόσμο πού να θεωρεί πατρίδα του όπου περνάει καλά! **Γιατί, πατρίδα, δέν είναι «να περνάμε καλά και να 'χουμε», όπως τό θέλει ή άψυχη ιδεοληψία του πρωθυπουργού και του σιναφιού του.** Η πατρίδα δέν είναι για τά εύκολα. Η πατρίδα είναι έδω. Πάντα. Καί δέν είναι μόνο οί άνθρωποι. Είναι ή μόνη μάννα και γυναίκα μας. Για τά εύκολα και για τά δύσκολα. Μέχρι να κλείσουμε τά μάτια στο χώμα της ή στον άέρα της ή «στά ξένα». Στά ξένα, λέμε. Δέ λέμε «σε άλλη πατρίδα». Κι άς καλοπερνάμε στην άλλη χώρα.

Έπειδή Πατρίδα είναι ό τόπος σου ακόμα κι όταν δέ ζεις εκεί με αξιοπρέπεια. Όπως σχεδόν όλοι οί Έλληνες πριν από 100 και 200 χρόνια. Κι όμως, πολέμησαν γι' αυτήν. Έτσι την έχτισαν.

Είναι ό τόπος σου ακόμα κι αν δέν έχεις δικαιώματα, κι αν ξεζουμίζεσαι με 12ωρα για 300 ευρώ. Όπως σχεδόν όλοι οί εργάτες και οί χωριάτες μέχρι και πριν

* Από τό liberal.gr (14.5.2019).

ἀπό χρόνια. Κι ὅμως, πολέμησαν γι' αὐτά καί γι' αὐτήν. Ἔτσι τὴν ἔχτισαν.

Εἶναι ὁ τόπος σου ἀκόμα κι ἂν ἡ υἰεῖα καί ἡ παιδεία εἶναι ὄνειρο καί ζητούμενο. Ὅπως σχεδόν ὅλοι οἱ Ἕλληνες πρὶν ἀπό πολλά χρόνια. Κι ὅμως πολέμησαν γι' αὐτά καί γι' αὐτήν. Ἔτσι τὴν ἔχτισαν.

Εἶναι ὁ τόπος σου ἀκόμα κι ἂν παλεύεις σκληρά γιὰ τὸ μέλλον σου. Πατρίδα εἶναι ὁ τόπος σου ἀκόμα κι ἂν ξενιτεύεσαι γιὰ νὰ ζήσεις ἢ νὰ προκόψεις. Ὅπως ἑκατομμύρια Ἕλληνες πού σπάρθηκαν στίς 5 Ἡπείρους μετὰ τὸν πόλεμο. Κι ὅμως, μετὰ τὸ ὄνειρό της ζοῦν. Αὐτήν ὑπερασπίζονται. Αὐτήν κουβαλᾶνε μέσα τους.

Πατρίδα εἶναι ὁ τόπος σου ἀκόμα κι ἂν τὸ μέλλον τὸ ὀρίζει ὁ σουλτάνος, ὁ Ἑνετός ἢ ὁ Γερμανός, ὁ Ἰταλός, ὁ Βούλγαρος. Γιατί, ἂν δέν ἦταν, δέν θὰ ξεσπκωνόντουσαν ποτέ τὸ '21, τὸ '12-'13, τὸ '40- '45 οἱ πατριῶτες Ἕλληνες. Δέν θὰ ἦταν πατρίδα τους. Ἔτσι τὴν ἔχτισαν.

Γιατί πατρίδα εἶναι οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ δέν εἶναι μόνο οἱ ἄνθρωποι. Ἐπειδὴ ὁ τόπος κάνει τοὺς ἀνθρώπους κι ὄχι οἱ ἄνθρωποι τὸν τόπο. Πατρίδα εἶναι τὸ χῶμα, ὁ οὐρανός κι ἡ θάλασσα, οἱ μυρωδιές τῆς γῆς καί τοῦ ἀέρα, οἱ πέτρες καί οἱ ἐλιές. Πατρίδα εἶναι οἱ μνημεῖα ἀπὸ τίς εἰκόνες, τίς γεύσεις, τὰ συναισθήματα. Εἶναι οἱ

τάφοι καί τὰ ξωκκλήσια. Οἱ παπιασιές τῆς Ἱστορίας καί τῶν παλιῶν ἀνθρώπων. Εἶναι τὰ δασκαλέματα ἀπ' τοὺς βοσκούς καί τοὺς Δασκάλους. Εἶναι οἱ λέξεις. Εἶναι ἐκεῖ πού δέν ὑπάρχει νερό. Μονάχα φῶς.

Πατρίδα εἶναι ὁ τόπος σου ἀκόμα καί ἂν ἐκεῖ βασιλεύει τὸ ψέμα, ἡ προπαγάνδα, ἡ οἰκογενειοκρατία, πού ἀφορίζει ὁ πρωθυπουργός. Γιατί, ἂν δέν ἦταν, θὰ εἶχαν μείνει ἐδῶ στὸν τόπο μόνο πολιτικάντες ψεῦτες, προπαγανδιστές καί οἰκογενειοκράτες, μαζί κι ὁ Τσίπρας μετὰ τὰ ψέματά του καί ὅλη τὴ φαμίλια διορισμένη. Κι ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι θὰ εἶχαμε φύγει. Ἀλλὰ, ὅμως, μένουμε. Καί προσπαθοῦμε νὰ διώξουμε τοὺς ἄλλους. Τοὺς κάθε Τσίπρες, παλιούς καί νέους. Ἀπ' τὴν πατρίδα μας. Αὐτήν πού τὴ λερώνουν καί τὴν πουλᾶνε γιὰ μιά καρέκλα μαυρογιαλοῦροι καί ἀπάτριδα φυντάνια.

Μένουμε, ὅμως. **Γιατί, Πατρίδα, πάνω ἀπ' ὅλα, εἶναι ἡ Ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα.** Ὅπως κι ἂν εἶναι. Ἐλευθερὴ ἢ ὑπόδουλη, φτωχιά ἢ πλούσια, ἄσχημη ἢ ὁμορφῆ, νέα ἢ παλιά, εὐτυχημένη ἢ βασανισμένη. Μένουμε γιατί εἶναι ἡ μήτρα. Χωρὶς τὴν ὁποία θὰ ἦμασταν ἄλλοι. Μένουμε, γιατί αὐτὴ εἶναι ἡ πατρίδα μας. Καί μένουμε, γιὰ νὰ μὴ μπορεῖ κανεὶς νὰ μᾶς τὴν πάρει.



ΜΑΣ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΟ ΣΤΟΜΑ.

ΕΤΣΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΟΥΝ ΤΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ*

τοῦ κ. Νεκταρίου Ἀρχοντίου

Ἡ νέα «καραμέλα» τῆς Νέας Τάξης μπῆκε γιὰ τὰ καλά στή ζωή μας.

Ὅλοι θὰ ἔχετε ἀκούσει γιὰ τὰ περιβόητα fake news, τίς ψεύτικες δηλαδὴ

* Τὸ ἄρθρο ἀναρτήθηκε στό thesecretrealtruth.blogspot.com στίς 15.5.2019, μετὰ ἀφορμὴ εἶνα συνέδριο πού ἐγίνε στή Θεσσαλονίκη καί «πέρασε στά ψιλὰ» (βλ. τὸ σχετικὸ σχόλιο τῆς «Π» σσ. 27-28).



ειδήσεις και την όλοένα και αυξανόμενη ανάγκη καταπολέμησής τους.

Καταρχάς, νά ποῦμε πώς ψεύτικες ειδήσεις και διάδοση αὐτῶν ὑπῆρχε ἀνεκαθεν σέ ὅλα τὰ μέσα ἐνημέρωσης και δέν εἶναι καινούριο φαινόμενο. Ὅστοςο ξαφνικά ἔγινε μόδα και ἔλαβε ἐντέχνως τεράστιες διαστάσεις, κάτι σάν τήν ἀπειλή τῆς τρομοκρατίας, πού χρησιμοποιήθηκε ὡς πρόσχημα, γιά νά περάσουν παγκόσμια εἰδικοί τρομονόμοι, γιά τούς ὁποίους ὑπό διαφορετικές συνθήκες οἱ πολίτες κάθε χώρας θά ἀντιδροῦσαν.

Αὐτό πού θά ἔπρεπε ὁ κάθε ἕνας νά ἀναρωτιέται εἶναι, **τί θέλουν νά κερδίσουν μέ πρόσχημα τήν καταπολέμηση τῶν ψεύτικων ειδήσεων.**

Ἡ λογική ἀπάντηση εἶναι μία: Νά ἐπιφέρουν ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ στό ἐλεύθερο διαδίκτυο.

Σκεφτεῖτε: Ὅλα τὰ ΜΜΕ ἐλέγχονται, ἐκτός ἀπό τό διαδίκτυο, στό ὁποῖο ὁ καθένας μπορεῖ νά γράφει ἐλεύθερα αὐτό πού πιστεύει και θέλει νά διαδώσει. Ὅπως καταλαβαίνετε, **παγκόσμια χούντα μέ ἐλεύθερο διαδίκτυο δέν γίνεται.**

Γιά νά μπορέσουν λοιπόν, νά ἐλέγξουν τό διαδίκτυο, χρησιμοποιοῦν ὡς πρόσχημα τήν ὑπαρξη τῶν πολλῶν ψεύτικων ειδήσεων, τῶν λεγόμενων Hoaxes, τὰ ὁποῖα ὅπως προείπαμε ἔγιναν τῆς μόδας, ὅλως τυχαίως, σχετικά πρόσφατα!

Μάλιστα, ἐνῶ ἔγινε ἀποδεκτό τό ὅτι ψεύτικες ειδήσεις προωθοῦνται και μέσω τῆς τηλεόρασης ἢ τοῦ ραδιοφώνου, στοχοποίησαν εἰδικά τό διαδίκτυο, λέγοντας πώς εἶναι ἡ «πηγή τοῦ κακοῦ» ὅσον ἀφορᾷ τὰ Hoaxes.

Ἔτσι, σύμφωνα μέ τήν κλασική τακτική τους, **ἀφοῦ οἱ παγκοσμιοποιητές ἔδωσαν και τόνισαν τό πρόβλημα τῶν fake news, θά δώσουν και τή λύση πού θά εἶναι ὁ ἔλεγχος τῆς κάθε εἰδησης πού**

ἀνεβαίνει, ἢ ὁποῖα, μόνον ἀφοῦ παίρνει ἔγκριση ἀπό κάποιον... ἀξίπιστο μηχανισμό, θά γίνεται ὁρατή στους χρῆστες τοῦ διαδικτύου.

Τό πρῶτο πράγμα πού ἔρχεται στό μυαλό ἑνός λογικοῦ ἀνθρώπου εἶναι: **Μέ ποῖο κριτήριο μιά εἰδηση θά ὀρίζεται ὡς ἀληθινή ἢ ψεύτικη;** Γιά παράδειγμα ἕνα ἄρθρο γιά τούς χημικούς ἀεροφυκασιμούς ἢ τήν ὑπαρξη τῆς Νέας Τάξης τῶν Πραγμάτων θά ἐγκριθεῖ ἀπό τόν... ἀξίπιστο μηχανισμό; Ἡ ἀπάντηση, ὅπως καταλαβαίνετε, εἶναι σαφῶς και ὄχι, ἀφοῦ οἱ ἔγκυροι και ἔγκριτοι καθηγητές τῶν πανεπιστημίων παγκόσμια λένε πώς αὐτά (πού ἐν γένει τὰ ὀνομάζουν θεωρίες συνωμοσίας) εἶναι γραφικότητες.

Ἐπομένως μόνον ὅ,τι θεωρεῖται παγκόσμια ἀποδεκτό ἀπό τό κατεστημένο (ἱστορικό, θρησκευτικό, ἐπιστημονικό, ἱατρικό κτλ.) θά ἐγκρίνεται, ἐνῶ ὅ,τι θεωρεῖται γραφικό και μί ἀληθές θά ἀποκλείεται. **Νά λοιπόν γιατί χρειάζεται ὁ ... «μπαμπούλας» τῶν fake news και γιατί ἔγιναν τῆς μόδας.** Γιά νά χρησιμοποιηθοῦν ὡς πρόσχημα γιά τόν ἔλεγχο τοῦ διαδικτύου.

Ἦδη τό Facebook χρησιμοποιεῖ τέτοιους «μηχανισμούς», τό ρόλο τῶν ὁποίων παίζουν διάφορες ἐταιρεῖες και ὀργανώσεις παγκόσμια, ὥστε νά ἐλέγχονται οἱ ειδήσεις πού δημοσιεύονται στήν πλατφόρμα του. Ἐνα παρόμοιο σύστημα θά ἐφαρμοστεῖ παγκόσμια γιά ὅλο τό διαδίκτυο, μέ σκοπό τόν πλήρη ἔλεγχό του.

Πρόσφατα μάλιστα εἶχαν και στήν Ἑλλάδα ἀνακοίνωση γιά συγκεκριμένη ἐταιρεία πού ὀρίστηκε ὡς «τροχονόμος» στό Ἑλληνικό κομμάτι τοῦ Facebook, μέ «ἀποστολή» νά ἐλέγχει τήν...ἐγκυρότητα τῶν ειδήσεων σέ αὐτό.

Στή χώρα μας μάλιστα, γιά νά ἐμπεδωθεῖ πώς πράγματι τὰ fake news

ἀποτελοῦν ἓνα μεγάλο πρόβλημα, πού πρέπει νά ἀντιμετωπιστεῖ ἄμεσα, διοργανώθηκε τίς τελευταῖες μέρες διήμερο συνέδριο μέ τή συμμετοχή καί τῆς ...Ἐκκλησίας!

Τό συνέδριο ὑπό τόν γενικό τίτλο «Fake News & Ἐκκλησία: Ὅταν ἡ ἀλήθεια δοκιμάζεται στόν φυσικό της χῶρο», εἶχε ὡς θέμα τή σχέση ψευδῶν εἰδήσεων, θρησκείας καί θρησκευτικῆς πίστεως καί τή διαστρέβλωση τῆς ἀλήθειας.

Καταλαβαίνετε πώς τό ὄλο ἐγγείρημα τῶν «fake news» εἶναι πολυεπίπεδο, ἀφοῦ τό κάθε κατεστημένο σέ ὄλους τούς τομεῖς θά διοργανώσει τέτοια συνέδρια παγκόσμια, ὥστε νά καταστῆ σαφές σέ ὄλους πώς πρόκειται γιά μιά μεγάλη ἀπειλή πού μᾶς ἀφορᾷ ὄλους, γιά νά δεχθοῦν στή συνέχεια τά μέτρα ἐλέγχου πού θά ἐμφανίσουν οἱ παγκοσμιοποιητές ὡς λύση.

[Τό ἄρθρο στή συνέχεια ἀναφέρει καί σχολιάζει ἀποσπάσματα εἰσηγήσεων ἀπό τό Συνέδριο καί καταλήγει:]

Συμπέρασμα: Ὅπως εἶδαμε παραπάνω, πίσω ἀπό τά λεγόμενα fake news καί τήν καταπολέμησή τους, κρύβεται ἡ φήμωση τοῦ ἐλεύθερου διαδικτύου. Στόν κόσμο πού ἔρχεται, κανείς δέν θά μπορεῖ:

α) Νά εἶναι ἀνώνυμος στό διαδίκτυο (ἂν καί οὔτε τώρα εἶναι, ἀφοῦ, ἂν οἱ ἀρχές θέλουν, μποροῦν νά τόν ἐντοπίσουν).

β) Νά δημοσιεύει ὅ,τι θέλει καί ἰδίως ὅσα ἔχουν νά κάνουν μέ τήν ὑπαρξη τῆς Νέας Τάξης καί τῶν σχεδίων της γιά παγκόσμιο ἔλεγχο. Αὐτό σημαίνει πώς ὅλες οἱ εἰδήσεις γιά ψεκασμούς, τσιπάκια, μεθόδους ἐλέγχου τοῦ νοῦ, ὑποσυνείδητα μηνύματα, σχέδιο ἀντικατάστασης τῆς λευκῆς φυλῆς ἀπό τριτοκοσμικούς μετανάστες, σχέδιο εἰσβολῆς τοῦ Ἰσλάμ στήν Εὐρώπη κτλ. θά ἀπαγορευτοῦν ὡς fake news καί ἐννοεῖται θά «κόβονται» στόν ἔλεγχο τῶν...ἀξιόπιστων μηχανισμῶν ἐγκυρότητας εἰδήσεων.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΝΗΜΗ

ΜΙΚΡΑΣΙΑ - ΠΟΝΤΟΣ - ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ - ΘΡΑΚΗ. ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ.

τοῦ κ. Θεοφάνη Μαλκίδη, Δρ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν

1. Μνήμη Γενοκτονίας καί Γενοκτονία τῆς Μνήμης

Εἶναι διαπιστωμένο, πλὴν τῶν ἀρνητῶν στήν Ἑλλάδα, στήν Τουρκία καί ἄλλοῦ, ὅτι οἱ Ἕλληνες πού ζοῦσαν στό ὀθωμανικό κράτος μέχρι τό 1922-1923, ὑπέστησαν Γενοκτονία μέ πάνω ἀπό ἓνα ἑκατομμύριο θύματα. Εἶναι ἐπίσης ἀποδεκτό ὅτι αὐτό τό ἰδιαίτερης ἀξίας κομμάτι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πού ζοῦσε στήν ἐνιαία Θράκη, στήν Μικρά Ἀσία (Ἰωνία, Καππαδοκία, κ.ἄ.), στόν Πόντο, μπῆκε στό περιθώριο ἀμέσως μετά τή Γενοκτονία ἀπό τούς Νεότου-

ρους καί τούς Κεμαλικούς –στή Θράκη εἶχε προηγηθεῖ ἡ Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων καί ἀπό τόν βουλγαρικό ἐθνικισμό– καί τήν ἔλευσή του ὡς ἀκρωτηριασμένο σῶμα στόν ἑλλαδικό χῶρο. Στήν Ἑλλάδα τό προσφυγικό στοιχεῖο ἀντιμετωπίστηκε σάν ξένο, πού ἦλθε στήν Ἑλλάδα προκειμένου νά διαταράξει πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές καί ἄλλες ἰσορροπίες, καί τέθηκε στό παρασκήνιο. Ἦταν βάρος πού ἔπρεπε ἡ νά ἐξαφανισθεῖ ἡ τουλάχιστον νά μείνει χωρίς οὐσιαστικό μέλλον καί αὐτό μποροῦσε νά γίνει μέ τήν ἰσοπέδωση τοῦ πλούσιου παρελθόντος.



Η ύπογραφή του έλληνοτουρκικού συμφώνου φιλίας του 1930 δέν λειτούργησε μόνο οικονομικά εις βάρος των προσφύγων, αφού «ή συντριπτική πλειοψηφία τους είδε νά χάνεται τό ένδεχόμενο άποζημίωσης των περιουσιών τους», αλλά λειτούργησε ήθικά και πολιτικά σαν τό πρώτο μέσο για τήν έξαφάνιση του προσφυγικού πληθυσμού, για τήν έξαφάνιση τής μνήμης. Στή συνέχεια ό Βενιζέλος προτείνει τόν Κεμάλ για Νόμπελ Ειρήνης, ό Μεταξάς δωρίζει στην Τουρκία μία οικία τής Θεσσαλονίκης, όπου ύποτίθεται ότι γεννήθηκε ό Μουσταφά Κεμάλ και ό Καραμανλής λίγο πριν τίς συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου για τήν Κύπρο, καταθέτει τό πρώτο στεφάνι στον δήμο των Έλλήνων, στον δάσκαλο του Χίτλερ, Κεμάλ. Ταυτόχρονα τό Ύπουργείο Έξωτερικών τής Ελλάδας ζητά από τόν πρώην Ναζί, τότε Ύπουργό Έξωτερικών τής Αυστρίας και μετέπειτα Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ Κούρτ Βαλτσάμ, νά μίν επιτρέψει στον καθηγητή Ένεπεκίδη νά προβεί σέ έρευνα στα αυστριακά αρχεία για τό ζήτημα τής Γενοκτονίας. Δίπλα σέ όλα αυτά οί απαγορεύσεις βιβλίων για τό ίδιο ζήτημα, τό κλείσιμο των ανεπιθύμητων συλλόγων...

2. Δημιουργική και Παραγωγική Μνήμη, Άρνηση και Ύπονόμευση

Μετά τό 1974 άνοίγει ένας κύκλος στον άγώνα ανάδειξης του μαζικού έγκλήματος. Οί σύλλογοι, οί κυριότεροι έκφραστές του προσφυγικού χώρου, στο πρώτο διάστημα μετά τή Γενοκτονία και τήν προσφυγιά, λειτούργησαν ως κιβωτοί διάσωσης τής ιστορικής διαδρομής του έλληνοτουρκικού λαού που ζούσε στο όθωμανικό κράτος, ένω διέσωσαν ανεκτίμητης αξίας κειμήλια και ιδιαίτερες πολιτισμικές έκφράσεις.

Η ανάδειξη τής κυριότερης αίτίας για

τήν διακοπή συνέχειας του Έλληνισμού, που ζούσε στο όθωμανικό κράτος, τής γενοκτονίας δηλαδή, ήταν τό κομβικό σημείο αυτής τής περιόδου.

Οί Έλληνες και οί Έλληνίδες προσφυγικής καταγωγής πέρασαν στο στάδιο τής αυτογνωσίας στη δεκαετία του 1980 και στις αρχές του 1990, όταν διοργάνωσαν τά πρώτα μαζικά προσφυγικά συνέδρια, τά όποια εκτός των άλλων ανέδειξαν πτυχές του μαζικού διωγμού των προγόνων τους, ένω στη συνέχεια αποφάσισαν τήν θέσπιση τής ήμέρας μνήμης τής γενοκτονίας των Έλλήνων. Ωστόσο μετά τή σχετική πρόταση του Μιχάλη Χαραλαμπίδη και τήν ψήφιση του νομοσχεδίου για τήν αναγνώριση τής Γενοκτονίας των Έλλήνων του Πόντου τό Φεβρουάριο του 1994 και τή θέσπιση τής 19ης Μαΐου ως ήμέρα Έθνικής μνήμης (λίγα χρόνια αργότερα ακολούθησε ή ψήφιση του νομοσχεδίου για τή Γενοκτονία στη Μικρά Άσία και ή ανακήρυξη τής 14ης Σεπτεμβρίου ως ήμέρα μνήμης τό 1996), ακολούθησαν μία σειρά από ενέργειες, οί όποιες πραγματικά άφησαν έκπληκτους τούς Έλληνες και τούς Φιλέλληνες. Τήν 19η Μαΐου 1996 προσγειώνονται τουρκικά άεροσκάφη στην προσφυγική Νέα Άγκιαλο Μαγνησίας και τό ίδιο έτος γίνεται ή συναυλία Ρουβά-Κούτ στην ήμικατεχόμενη Κύπρο. Τήν 19η Μαΐου 1998 γίνεται άπόπειρα νά σταλεί ή Κρατική Όρχήστρα Άθηνών στις έορτές μνήμης του Κεμάλ στην Άγκυρα (!), ένω ακολουθούν οί καταθέσεις στεφάνων του Έλληνα πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή και πρωθυπουργού και ύπουργού έξωτερικών Γ. Παπανδρέου στον βασικό ύπεύθυνο τής Γενοκτονίας, τό Μουσταφά Κεμάλ, ή άρνηση από τόν πρώην Ύπουργό Παιδείας!

Άλήθεια, πώς μπορεί νά δικαιολογηθεί ή οργανωμένη προσπάθεια αλλοίωσης

καί ουσιαστικῆς κατάργησης τῆς ἡμέρας Μνήμης τῆς Γενοκτονίας, καθώς καί ἡ ἀπουσία, ἡ ἀδιαφορία καί ἡ ὀλιγωρία τοῦ ἐπονομαζόμενου πολιτικοῦ προσωπικοῦ γιά τό ζήτημα ἀνάδειξης τῆς Γενοκτονίας ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδας; Πῶς μπορεῖ νά γίνει ἀποδεκτό ὅτι ὑπάρχουν πολλοί στήν Ἑλλάδα, ἀπ' τόν πολιτικό καί τόν πνευματικό χῶρο, πού ἀποδέχονται καί θαυμάζουν τό δάσκαλο τοῦ Χίτλερ, τόν Κεμάλ; Τόν ἐξολοθρευτή δηλαδή τῶν Ἑλλήνων καί ἄλλων ἐθνοτήτων; Γιατί ἡ Ἑλλάδα ἀπουσιάζει, ὅταν γίνεται ἀναφορά γιά τό ζήτημα τῆς Γενοκτονίας σέ διεθνεῖς ὀργανισμούς καί διεθνεῖς συναντήσεις καί κρύβεται φοβούμενη, ἐνῶ στήν ἴδια στιγμή ὑβρίζει τούς νεκρούς μας προγόνους καί παρίσταται σέ ἐγκαίνια τοῦ ψεύτικου σπιτιοῦ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ στή Θεσσαλονίκη; Γιατί ἡ Ἑλλάδα ὡς Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν, Δῆμος, Νομαρχία, Περιφέρεια, Περιφερειακή Ἐνότητα, κλπ, καλεῖ τόν ἑλληνικό λαό νά ἐορτάσει (!) τήν ἡμέρα Μνήμης τῆς Γενοκτονίας καί μεταθέτει τήν ἡμέρα αὐτή σέ ἄλλη ἡμερομηνία, κάνοντάς την «λάστιχο» μέ τελετουργικό πού φωνάζει «νά βγοῦμε ἀπό τήν ὑποχρέωση»; Ἔτσι μέ βάση τά παραπάνω καί μπροστά στήν ἀδιαφορία καί τήν ὀλιγωρία τῆς ἐπίσημης Ἑλλάδας, ἦταν ἀναμενόμενο τό ζήτημα τῆς διεθνοποίησης νά τεθεῖ ἀπό τούς ἀπογόνους τῶν θυμάτων.

Μέχρι σήμερα τήν Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων ἔχουν ἀναγνωρίσει, ἐκτός τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἡ Βουλή τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, τό κοινοβούλιο τῆς Σουηδίας καί τῆς Ἀρμενίας, καί διάφοροι φορεῖς τῶν ΗΠΑ καί τοῦ Καναδᾶ.

Ἐπίσης τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2009 ἡ Βουλή τῆς Νότιας Αὐστραλίας καί τό Μάιο τοῦ 2014 ἡ Βουλή τῆς Νέας Νότιας Οὐαλίας,

ἀναγνώρισαν τή Γενοκτονία.

Ἐπίσης, ἡ Γενοκτονία τέθηκε στήν Ἐπιτροπή Εὐρωπαϊκῶν Ὑποθέσεων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου (5 Σεπτεμβρίου 2006), μέ τήν κατάθεση τῆς ἐκθεσης τοῦ Ὁλλανδοῦ εὐρωβουλευτῆ Camiel Eurlings, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε τίς παρατηρήσεις του γιά τήν πρόοδο τῆς Τουρκίας, στήν πορεία γιά τήν Εὐρωπαϊκή της ἔνταξη. Τήν 27η Σεπτεμβρίου 2006 ἡ ὀλομέλεια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, ψήφισε τήν ἐκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων πού συνέταξε ὁ Ὁλλανδός εὐρωβουλευτής.

Ἐπίσης τό Δεκέμβριο τοῦ 2007, ἡ Διεθνῆς Ἐνωση Ἀκαδημαϊκῶν γιά τή Μελέτη τῶν Γενοκτονιῶν (International Association of Genocide Scholar –IAGS) ἀναγνώρισε μέ ψήφισμά της τή Γενοκτονία τῶν Ἀσσυρίων καί τῶν Ἑλλήνων στό διάστημα 1914-1923, ψήφισμα στό ὁποῖο κατέληξε μετά ἀπό ψηφοφορία μεταξύ τῶν μελῶν της.

3. Ἀναγνώριση ἐνάντια στή Λίθη καί τήν Ἄρνηση

Ὅταν ὀλοκληρωνόταν ἡ Γενοκτονία τῶν Ἀρμενίων ἄρχισε ἡ διαδικασία ἐξολόθρευσης τῶν Ἑλλήνων μέ τά ἴδια μέσα: Μαζική βία, συλλήψεις γυναικῶν καί παιδιῶν, βίαιοι ἐξισλαμισμοί, πορεῖες θανάτου, μαζικές δολοφονίες, διώξεις, ἐκτοπίσεις, ἐγκλήματα πού ἐπιβεβαιώνονται καί ἀπό μαρτυρίες πολλῶν ξένων ἀκόμη καί συμμάχων τῶν Νεότουρκων καί τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ.

Στρατιωτικά καί παραστρατιωτικά σώματα –«ἡ Εἰδική Ὀργάνωση» κατά τά Ναζιστικά σώματα– ἀνέλαβαν τό σχέδιο ἐκκαθάρισης. Μάλιστα ἡ «Εἰδική Ὀργάνωση», πού ἰδρύθηκε μέσα στό Ὑπουργεῖο Πολέμου, διενέργησε τίς διαδικασίες, οἱ ὁποῖες θά περιελάμβαναν τίς ἐνέργειες πού ἡ κυβέρνηση καί οἱ ὑπηρεσίες της δέν μποροῦσαν νά ἐκτελέσουν. Τό πρόγραμμα



ἐξόντωσης τῶν Ἑλλήνων ὀλοκληρώθηκε ἀπό τόν Μουσταφᾶ Κεμάλ (1919-1923).

Ἡ ἐξόντωση τῶν Ἑλλήνων ἀποτελεῖ Γενοκτονία στόν τύπο της σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 τῆς Σύμβασης τοῦ ΟΗΕ γιά τήν πρόληψη καί τήν καταστολή τῆς Γενοκτονίας, παράγραφοι α, β, γ, δ καί ε) καί στήν οὐσία τῆς ἔννοιας τῆς Γενοκτονίας.

Μία συνιστώσα τοῦ ζητήματος ἀφορᾷ τό καθῆκον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας νά ἀναδείξει τί Γενοκτονία καί νά προβεῖ σέ ὅλες τίς πράξεις πού ἀπαιτοῦνται, ἐνῶ ἡ διεθνῆς του προέκταση ἀναφέρεται στήν ὑποχρέωση ὅλων τῶν θεσμῶν τῆς διεθνοῦς κοινότητας, στά κράτη καί τούς διεθνεῖς ὀργανισμούς, νά ἀναγνωρίσουν τό μαζικό ἔγκλημα, πού διαπράχθηκε εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων, καί νά ἀποκαταστήσουν μέ αὐτόν τόν τρόπο τήν τεράστια ἠθική βλάβη πού ὑπέστησαν.

Καί βεβαίως εἶναι αὐτονόητο ὅτι τό Τουρκικό κράτος ὀφείλει νά ἀναλάβει τήν εὐθύνη γιά τί Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων, χωρίς νά κάνει προπαγάνδα καί νά ἐπιστρατεύει κάθε μέσο γιά τήν ἀπαλλαγί του ἀπό τήν κατηγορία τοῦ θύτη.

Τό ἔγκλημα τῆς Γενοκτονίας ὀρίζει τίς ὑποχρεώσεις ὄχι μόνο στό κράτος πού διέπραξε τί Γενοκτονία, ἀλλά σέ ὀλόκληρη τί διεθνή κοινότητα νά μὴν ἀναγνωρίσει ὡς νόμιμη μία κατάσταση πού δημιουργεῖται ἀπό ἕνα διεθνές ἔγκλημα, νά μὴ

βοηθήσει τόν ἐκτελεστή ἑνός διεθνοῦς ἐγκλήματος νά διατηρήσει τήν παράνομη κατάσταση καί νά βοηθήσει ἄλλα κράτη στήν ἐφαρμογή τῶν ὑποχρεώσεων πού ἀναφέρθηκαν. Ἐπιβάλλει δηλαδή στή διεθνή κοινότητα μία ὑποχρέωση νά μὴν ἀναγνωρίσει μία παράνομη κατάσταση ὡς ἀποτέλεσμα μίας Γενοκτονίας καί νά προβεῖ στίς ἐνέργειες ἐπανόρθωσης, ἀποκατάστασης καί ἀποζημίωσης. Σήμερα πού ἄλλοι λαοί ὑφίστανται ἀπό κράτη νέες Γενοκτονίες πρέπει νά γίνει τό πρῶτο βῆμα γιά τήν ἀναγνώριση τοῦ ἐγκλήματος τῆς Γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων. Πολλοί, πού ἐπιδίωξαν μέ τί βία καί τήν πολιτική νά ἐξαφανιστεῖ ὁ Ἑλληνισμός καί ὁ πολιτισμός του, δέν τό κατάφεραν. Ὁ Ἑλληνικός λαός ἔχει δικαίωμα νά ἀπαιτεῖ μέ ἐπιμονή τήν ἀναγνώριση τῶν ἐγκλημάτων καί ἀδικιῶν πού διαπράχθηκαν σέ βάρος του. Μάλιστα ὅσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ ἀδικία, ὅταν σχεδόν τό 50% τῶν Ἑλλήνων ἐξαφανίσθηκαν, ὅσο περισσότερο χρόνο ἀποκρύφθηκαν τά γεγονότα, τόσο πιό ἔντονη εἶναι ἡ ἐπιθυμία γιά μία τέτοια ἀναγνώριση. Ἀναγνώριση ἡ ὀποία εἶναι ἕνας οὐσιαστικός τρόπος πάλης ἐνάντια στό ἔγκλημα τῆς Γενοκτονίας, ἀναγνώριση πού ἀποτελεῖ μία ἐπιβεβαίωση τοῦ δικαιώματος ἑνός λαοῦ νά γίνει σεβαστή ἡ ὑπαρξή του σύμφωνα μέ τό δίκαιο καί τήν ἱστορική ἀλήθεια.



ΕΙΡΗΣΕΙΣ Ἡ ΣΧΟΛΙΑ

Συνέδριο «“Fake News” καί Ἐκκλησία»

Στήν Αἴθουσα Τελετῶν τῆς Παλαιᾶς

Φιλοσοφικῆς Σχολῆς στή Θεσσαλονίκη πραγματοποιεῖται διήμερο Συνέδριο (13 καί 14 Μαΐου 2019) μέ συμμετέχοντες κυρίως καθηγητές ἀπό τά Τμήματα

Θεολογίας ἀφ' ἑνός καί Δημοσιογραφίας ἀφ' ἑτέρου τοῦ Α.Π.Θ. Τὴν πρωτοβουλία, ὅπως διαβάζουμε, εἶχε ὁ «Ὁργανισμός Ἀνάδειξης Ἑλληνικοῦ καί Ὁρθοδόξου Πολιτισμοῦ “Ἀέναιος”» (aenaos.ngo@gmail.com). Τό Συνέδριο τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καί τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου (!) καί θὰ μεταδιδόταν ζωντανά ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα orthodoxia.info.

Στό Συνέδριο μετεῖχαν μέ εἰσπηγήσεις καί ὑπουργοί (Γαβρόγλου) καί ὑφυπουργοί (Μᾶρκος Μπόλαρης), ὅπως καί Μητροπολίτες [(Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Κηφισίας κ. Κύριλλος, Ἰλίου κ. Ἀθηναγόρας, Σιγκαπούρης κ. Κωνσταντῖνος (Οἴκ. Πατριαρχεῖο)], ἐνῶ διαβάστηκαν μεταξύ ἄλλων μνηύματα τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου (βιντεοσκοπημένο), τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου κ.ἄ.

Καταγράφουμε τίς «ἀπορίες» φίλου καί συνεργάτη μας ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Συνεδρίου:

Ὅταν εἶδα τὴν εἶδηση γιὰ τό Συνέδριο, ἀναρωτήθηκα ποιοί εἶναι ὅλοι αὐτοί πού παράγουν **ἐκκλησιαστικά fake news**.

Εἶναι ἄραγε τόσοι πολλοί, τόσο δυνατοί (παράγουν δηλ. ἰσχυρά fake news) καί ἐπιηρεάζουν τόσο πολύ, πού χρειάζεται τέτοιας ἔκτασης συνέδριο; Μέ ὅλους τοὺς συστημικούς μαζεμένους μαζί;

Μοῦ θύμισε τό παλαιό Συνέδριο «Ἐκκλησία καί Ἀριστερά», (πάλι ἀπὸ τό Α.Π.Θ.), τό Συνέδριο τοῦ 2013 πού προετοίμαζε τὸν ἐρχομὸ τοῦ Τσίπρα ἀμβλύνοντας τὴν συνείδηση τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ὅτι τάχα δέν εἶναι ἀσυμβίβαστες ἔννοιες Ἐκκλησία καί Ἀριστερά, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τό σημερινό εἶναι πολὺ χειρότερο.

Μᾶλλον τώρα στρώνουν τὸν δρόμο

γιὰ τὴν φέμωση ἱστολογίων καί blogs. Λογικά «φυσική» συνέχεια αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου θὰ εἶναι ἡ κατάρτιση λίστας ἱστολογίων, πού «δημιουργοῦν» fake news. Ἐπιπλέον στό Συνέδριο αὐτό συμμετέχει καί ὁ ἐπίσημος συνεργάτης τοῦ Facebook γιὰ τὴν ἀποτροπὴ «διασπορᾶς» ψευδῶν εἰδήσεων (ellinikahoaxes.gr), αὐτός γιὰ τὸν ὁποῖο διαμαρτυρήθηκε ἀκόμη καί ἡ ἴδια ἡ κυβέρνηση! Κυβέρνηση ἡ ὁποία συμμετεῖχε μέ κάθε ἐπισημότητα στό Συνέδριο!

Ἔχει δηλ. ἄποψη ἡ Ἀριστερὴ Κυβέρνηση τοῦ τόπου, τί ἐστὶ **ἐκκλησιαστικό fake new!**

Δέν θέλω νά εἶμαι μάντης κακῶν, ἀλλὰ αὐτό τό Συνέδριο μέ φοβίζει...

Γιὰ νά μὴν παρεξηγηθῶ: Δέν μιλάω γιὰ τίς συνωμοσιολογίες γιὰ ἔθνη καί γεωπολιτικά θέματα. Μιλᾶμε γιὰ **ἐκκλησιαστικά fake news**. Δηλ. θέματα πίστεως! Ὑπάρχει fake new σέ θέματα πίστεως;

Ρητορικό ἐρώτημα: Πῶς θὰ σᾶς φαινόταν ἓνα Συνέδριο τῶν Φαρισαίων γιὰ τό ἐάν ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι fake new;



Ἔβρις κατὰ τῶν ἱερῶν καί ὀσίων τοῦ Ἔθνους

Μεταφέρουμε ἀπὸ τό περιοδικό *Σωτήρ* (ἀνάρτηση στό aktinesblogspot.com τῆς 22.4.2019) τὰ παρακάτω ἐνδιαφέροντα:

Σὲ ἀποϊεροποίηση τοῦ κοινωνικοῦ ἱστοῦ τῆς πατρίδας μας ὁδηγεῖ τὸ νέο σχέδιο Νόμου ἀλλαγῆς τοῦ ἰσχύοντος Ποινικοῦ Κώδικα. Συγκεκριμένα **ἀποποινικοποιεῖται ἡ κακόβουλη βλασφημία** καὶ καθύβριση μὲ οἰονδήποτε τρόπο τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς θρησκείας (ὁποιασ-



δίποτε αναγνωρισμένης θρησκείας), **ἡ περιύβριση νεκροῦ** ἢ τῆς τέφρας του, ἢ ἀπάτη γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς στράτευσης, ἐνῶ παράλληλα ἀξιόποινες πράξεις ποὺ μέχρι σήμερα χαρακτηρίζονταν ὡς **κακουργήματα**, ὅπως π.χ. προπαρασκευαστικὲς ἐνέργειες ἐσχάτης προδοσίας, ὑπηρεσία στὸν ἐχθρό, σύμπληξη τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως, κατασκευὴ καὶ κατοχὴ ἐκρηκτικῶν, δωροδοκία πολιτικῶν προσώπων κ.ἄ., **ἀντιμετωπίζονται πλέον ὡς πλημμελήματα, δηλαδή μὲ πολὺ ἐλαφρότερες ποινές.**

Ἦδη ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀντέδρασε στὸ νέο σχέδιο Νόμου μὲ δελτίο Τύπου, στὸ ὁποῖο, μεταξύ τῶν ἄλλων, ὑπογραμμίζει ὅτι «τὸ γεγονός αὐτὸ θὰ ἔχει ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὸ ἀγαθὸ τῆς θρησκευτικῆς καὶ κοινωνικῆς εἰρήνης, θέμα ποὺ ἀφορᾷ καὶ ὅλες τὶς δραστηριοποιούμενες στὸν τόπο μας γνωστὲς θρησκείες».

Φωνὴ διαμαρτυρίας ὑψωσε μὲ ἐγκύκλιό του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. **Σεραφεῖμ**, ὁ ὁποῖος τόνισε ὡς πρὸς τὴν κακόβουλη βλασφημία τῶν θείων ὅτι μὲ τὸ ἰσχύον νομικὸ καθεστῶς προστατεύεται ὄχι ὁ Θεός, ὁ Ὅποῖος δὲν ἔχει ἀνάγκη ποινικῆς προστασίας καὶ εἰσαγγελικῆς παρεμβάσεως, ἀλλὰ «τὸ ἔννομο ἀγαθὸ τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς καὶ ἡ δημοκρατικὴ εὐστάθεια τῆς χώρας». **Ἄν τὸ νομικὸ αὐτὸ καθεστῶς ἀλλάξει, διακυβεύονται τὰ κοινωνικὰ αὐτὰ ἀγαθὰ.**

Ἄλλὰ καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου καὶ Σελίνου κ. **Ἀμφιλόχιος**, ἀναφερόμενος σ' αὐτὲς τὶς προτεινόμενες νομικὲς ἀλλαγές, ἔθεσε κάποια εὐλόγα ἐρωτήματα: «Ὅταν ἀκόμα καὶ στὴν ἀρχαιότητα ὁ νεκρὸς –κεκοιμημένος κατὰ τὴν Ἐκκλησία– τύγχανε

τιμῆς καὶ σεβασμοῦ, σήμερα θὰ πρέπει νὰ ἐπιτρέψουμε νὰ ὑβρίζεται, καὶ ἐμεῖς νὰ σιωποῦμε; Ὅταν ἡ πίστη καὶ ἡ θρησκεία εἶναι στοιχεῖο ἰδιοπροσωπίας, στοιχεῖο ταυτότητας ἐνὸς λαοῦ, ἐνὸς ἔθνους, δὲν ἔχουμε χρέος καὶ εὐθύνη ὅλοι μας, θεσμοί, πρόσωπα καὶ κοινωνία, νὰ διαφυλάξουμε καὶ διασφαλίσουμε τὴν ἱερότητα αὐτῆς τῆς πίστεως; **Ποῦ ὀδηγεῖται μιὰ κοινωνία, ὅταν δὲν σέβεται τὰ θέσμιμα, τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια;...** Μπορεῖ στὸ ὄνομα τοῦ “ἐξορθολογισμοῦ τῶν ἀδικημάτων” νὰ ἀποϊεροποιεῖται ὁ ἴστος μιᾶς κοινωνίας;»

Ἡ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλῆ θὰ σηκωθεί ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο μῦθο γιὰ νὰ ἀντιταχθεῖ στὸ νέο νομοσχέδιο: «Δὲν ἔχουν τόση ἰσχύ οἱ δικές σου διαταγές (Κρέοντα), ὥστε νὰ μπορεῖς νὰ ὑπερνικήσεις τοὺς ἀγραφους καὶ ἀπαρασάλευτους θεϊκοὺς νόμους» (στίχ. 453-455). Τὸ προτεινόμενο σχέδιο νόμου ἀποτελεῖ ὕβρι κατὰ τῶν ἱερῶν καὶ ὀσίων τοῦ Ἔθνους.



Π.Ε.Θ.: Ἀνυψώνουν τὶς ἔμφυλες ταυτότητες καὶ περιφρονοῦν τὴν χριστιανικὴ θρησκευτικὴ ταυτότητα

Στὸ ἴδιο θέμα ἀναφέρεται τὸ Δελτίο Τύπου τῆς Π.Ε.Θ. («Πανελλήνια Ἑνώση Θεολόγων») μὲ ἡμερομηνία, 17. 4. 2019. Μεταφέρουμε μικρὸ ἀπόσπασμα:

«Πρὸς μεγάλη τῆς λύπη, ἡ Πανελλήνια Ἑνώση Θεολόγων διαπιστώνει, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ, τὴ **συσσωρευμένη ἀπέχθεια** (γιὰ ποιὸ λόγο ἄραγε;) τῆς τωρινῆς Κυβέρνησης (μέσω τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης) **πρὸς κάθε τί τὸ Χριστιανικὸ στὸν τόπο αὐτό.** Ἐνῶ ἀνυψώνει μὲ τοὺς διαφοροὺς νόμους καὶ προστατεύει μὲ κάθε μέσο τὶς πεποιθήσεις τῶν ἀνθρώπων, σχετικὰ μὲ

τήν λεγόμενῃ ἔμφυλῃ ταυτότητά τους, ὑποτιμᾷ καί περιφρονεῖ τή χριστιανική θρησκευτική ταυτότητα καί συνείδηση τῶν πολιτῶν τῆς χώρας».



Π.Σ.Θ.: «Ὁξύμωρο νά καταδικάζετε τόν ρατσισμό καί συγχρόνως νά ἀποποινικοποιεῖτε τήν ὕβρι ἐναντίον ὀσίων καὶ ἱερῶν»

Στό ἴδιο θέμα τῆς ἀποποινικοποιήσεως τῆς κακόβουλης βλασφημίας καί περιὑβρίσεως νεκροῦ ἀναφέρεται καί ὁ «Παγκρήτιος Σύνδεσμος Θεολόγων» (Π. Σ.Θ.) μέ Ἀνακοίνωσή του τῆς 23.4.2019. Μεταφέρουμε χαρακτηριστικά ἀποσπάσματα:

«Παρενθετικά, ἀξίζει νά ἐπισημανθεῖ ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀνεξάρτητα ἀπό τόν ἰσχύοντα Ποινικό Κώδικα ὑβρίζεται, εὐκαίρως ἀκαίρως, ἀπό διαφόρους κύκλους πού νομίζουν πῶς ἔτσι θά ἀποκτήσουν τό χρίσμα τοῦ "προοδευτικοῦ". Ἐπίσης, σύμφωνα μέ ἔκδοση τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἐρευνας καί Θρησκευμάτων, τοῦ 2016, γιά τὰ περιστατικά εἰς βάρος χώρων θρησκευτικῆς σημασίας στήν Ἑλλάδα, ἀπό τὰ διακόσια δεκαπέντε (215) περιστατικά πού καταγράφηκαν, τὰ διακόσια ὀκτώ (208) ἔγιναν εἰς βάρος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καί ἀφοροῦν τυμβωρυχίες/νεκροσυλίες, βανδαλισμούς, διαρρήξεις, κλοπές, ἱεροσυλίες, ἐμπρησμούς καί λοιπές βεβηλώσεις, ἓνα (1) εἰς βάρος Ρωμαιοκαθολικοῦ χώρου, πέντε (5) εἰς βάρος Ἑβραϊκῶν χώρων καί ἓνα (1) εἰς βάρος Μουσουλμανικοῦ.

Εἶναι ὀξύμωρο, τό κράτος νά θεσπίζει νόμο (4285/2012) γιά τήν καταπολέμηση μορφῶν καί ἐκδηλώσεων ρατσισμοῦ καί ξενοφοβίας, ἀλλά

νά ἀποποινικοποιεῖ τίς κακόβουλες πράξεις ἐναντίον τῶν ἱερῶν καί τῶν ὀσίων τῶν πολιτῶν. Ἄν λάβουμε δέ ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω περιστατικά σέ θρησκευτικούς χώρους, τελικά ἡ ἀποποινικοποίηση φαίνεται πῶς πλήττει, σχεδόν ἀποκλειστικά, τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς πολίτες.



**Παγκόσμια κυβέρνηση
ζητεῖ ὁ πάπας Φραγκίσκος**

Μεταφέρουμε ἀπό τό redskywarning.blogspot.com τῆς 21.5.2019:

Ὁ Πάπας Φραγκίσκος ἔκανε ἔκκληση πρόσφατα γιά **μιά παγκόσμια διακυβέρνηση** πού θά καταπολεμήσει τήν κλιματική ἀλλαγί, ὑποστηρίζοντας ὅτι «τό ἐθνικό κράτος δέν μπορεῖ νά θεωρεῖται κάτι τό ἀπόλυτο».

Κατά τή διάρκεια μιᾶς ὁμιλίας του πρὸς τήν Ποντιφική Ἀκαδημία Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν, ὁ Φραγκίσκος καταδίκασε τόν «αὐξανόμενο ἐθνικισμό πού ἀγνοεῖ τό κοινό καλό» καί ἔκανε ἔκκληση γιά περισσότερη παγκοσμιοποίηση.

«Τό ἔθνος κράτος δέν μπορεῖ νά θεωρηθεῖ σάν κάτι τό ἀπόλυτο, σάν ἓνα νησί σέ σχέση μέ τόν περιβάλλοντα χῶρο», εἶπε, προσθέτοντας ὅτι «Τό ἔθνος κράτος δέν εἶναι πλέον σέ θέση νά προμηθεύσει τό κοινό καλό τῶν πληθυσμῶν του μόνο».

Ὁ Francis δῆλωσε ὅτι «μιά **εἰδική ἀρχή** ("special authority"), πού θά ἔχει συγκροτηθεῖ νόμιμα καί κατόπιν συμφωνίας» [παιδῶν;], εἶναι ἀπαραίτητη, γιά νά διευκολυνθεῖ ἡ ἐφαρμογή νέων πολιτικῶν γιά τήν ἀλλαγί τοῦ κλίματος.

»Προχώρησε ἀκόμα πιο πέρα, ἀπαιτώντας νά μεταφερθεῖ ἡ ἐξουσία ἀπό τὰ ἔθνη σέ «διακυβερνητικούς θε-



σμούς ("intergovernmental institutions"), πού θά διαχειρίζονται τά κοινά τους συμφέροντα».

«Αυτό τό παγκόσμιο κοινό καλό, μέ τί σειρά του, πρέπει νά αποκτήσει μιά πιά έντονη νομική αξία σέ διεθνές επίπεδο», κατέληξε ό Francis.

Ό Πάπας έχει κάνει αναρίθμητες δηλώσεις κατά του έθνικισμού καί του λαϊκισμού, ειδικά στό πλαίσιο τής υποστήριξης του νά έρθουν έκατομμύρια μετανάστες στην Εύρώπη.

Κάτω από τήν καθοδήγησή του, ή Καθολική Έκκλησία [σημ. «Π»: οί παπικοί] έχει επίσης αγκαλιάσει πλήρως τά κλισέ περί "global warming" (υπερθέρμανση του πλανήτη), παρά τό βαθύ σκεπτικισμό πού υπάρχει για τό θέμα αυτό μεταξύ των Χριστιανών.



Ό πάπας προτείνει τόν Τσίπρα για Νόμπελ Ειρήνης

Διαβάζουμε στό yiorgosthalassis.blogspot.com (2.4.2019): Συνέντευξη Τύπου πού δημοσιεύεται στό πρακτορείο ειδήσεων του Βατικανού παραχώρησε ό αίρεσιάρχης Φραγκίσκος.

Μεταξύ των άλλων μίλησε για τό μεταναστευτικό καί τί διαχείριση τής προσφυγικής κρίσης στην Εύρώπη πού βαρύνει τί Πατρίδα μας καί τήν Ιταλία τά τελευταία χρόνια.

Έρωτηθείς για τό πώς θά αντιμετωπιστεί ή κρίση καί για τό πώς σχολιάζει τήν πολιτική Τράμπ για τό τείχος στό Μεξικό, αλλά καί τά τείχη εντός Εύρώπης, αναφέρθηκε καί στον δοσίλογο πρωθυπουργό τής Ελλάδας, Άλβ (Άλέξη) Τσίπρα καί στό Νόμπελ Ειρήνης.

«Μίλησα μέ έναν πολιτικό, έναν άνθρωπο πού σέβομαι καί θά πω

τό όνομά του: Άλέξης Τσίπρας. Μου εξήγησε τά προβλήματα καί στό τέλος μίλησε στην καρδιά μου λέγοντας: "Τά ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει νά είναι πάνω από κάθε συμφωνία". Αυτή ή φράση του αξίζει τό Νόμπελ (Ειρήνης)».



Παγκόσμια δίωξη καί γενοκτονία των Χριστιανών

Όπως διαβάζουμε στό rt.com οί Χριστιανοί είναι πιά διωκόμενοι από όποιαδήποτε θρησκευτική ομάδα καί αντιμετωπίζουν σχεδόν γενοκτονικά επίπεδα καταπίεσης σέ όρισμένα μέρη του κόσμου, λέει μιά έκθεση πού εκπονήθηκε από τό Υπουργείο Έξωτερικών του Ήνωμένου Βασιλείου (Άγγλία).

Η έκθεση, πού συντάχθηκε από τόν αιδ. Philip Mounstephen, επίσκοπο του Truro καί έναν Άγγλικανό ιεραπόστολο, εκτιμά ότι ένας στους τρεις ανθρώπους σέ όλο τόν κόσμο αντιμετωπίζει κάποια μορφή θρησκευτικής καταπίεσης, βρίσκοντας τους χριστιανούς ως τήν πιά ευρέως στοχευμένη ομάδα.

«Τά αποδεικτικά στοιχεία δείχνουν όχι μόνο τί γεωγραφική εξάπλωση των αντιχριστιανικών διώξεων, αλλά καί τήν αυξανόμενη σοβαρότητά τους», αναφέρει ή έκθεση, προσθέτοντας ότι «σε όρισμένες περιοχές, τό επίπεδο καί ή φύση των διώξεων πλησιάζει στό νά ανταποκρίνεται στον διεθνή όρισμό τής γενοκτονίας».



Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, Τσίπρας καί Έρντογάν σάν τρεις πλανήτες σέ σύνοδο!

Διαβάζουμε στό Άθηναϊκό καί Μα-

κεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων (Α.Π.Ε.-Μ.Π.Ε.) και στο dogma.gr (6.2.2019), ότι «Ο Μητροπολίτης Προύσης Έλπιδοφόρος και ήγούμενος τῆς Μονῆς Χάλκης [καί ἀπό τά μέσα Μαΐου 2019 Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς] ὑποδεχόμενος στή Χάλκη τόν Ἑλληνα πρωθυπουργό Ἀλέξη Τσίπρα ἀναφέρθηκε στήν ἱστορία καί τό ἔργο τοῦ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως Φωτίου, ἀλλά καί στήν ἱστορία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης καί ἀνέφερε ὅτι στό πλευρό τοῦ **Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχῃ Βαρθολομαίου** εἶναι ὁ πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδας **Ἀλέξης Τσίπρας**, “πολιτικός ἄνδρας χαρακτηριζόμενος γιά τό θάρρος του νά λαμβάνει ἀποφάσεις, γιά τήν εὐελιξία του στήν

ἐπίλυση χρόνιων προβλημάτων καί γιά τόν δυναμισμό του στήν ἐφαρμογή δύσκολων ἀποφάσεων”. Εἶπε ἀκόμα ὅτι στήν Ἄγκυρα ἔχουμε ἕναν ἐπίσης δυναμικό ἡγέτη πού ἔχει ἀναμορφώσει τήν Τουρκία καί ἔχει θέσει ἀνεξίτηλη τήν σφραγίδα του, τόν **Ρ. Τ. Ἐρντογάν**. **Ὁ συνδυασμός αὐτῶν τῶν τριῶν προσωπικοτήτων**, προσέθεσε, “ὁμοιάζει μέ τό φαινόμενο τῆς εὐθυγράμμισης πλανητῶν καί ἀστέρων πού συμβαίνει μία φορά κάθε ἑκατοντάδες χρόνια καί συνεπῶς, ἐπειδή ἡ συγκυρία εἶναι εὐνοϊκή, ἡ δοξολογία μας πρὸς τήν Ἁγία Τριάδα εἶναι ἀδιάκοπη νά χαράξει ἡ εὐλογημένη ἐκείνη ἡμέρα τῆς ἐπαναλειτουργίας τῆς Σχολῆς μας”» [τῆς Χάλκης].



ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τή διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.